STRIPWEEKBLAD

nr. 43 * 16/22 okt. 1971
prijs 65 cent

NU
indianenstrips!

Mangas Coloradas
woestijn van wraak

Deze week:

Godfried Bomans

Volgende week:

BETTY BOOP

HOOFDREDACTEUR:
Hetty Hagebeuk
REDACTIE:
Jan van Gelderen
Karel Kersten
Jan de Rooij
Frits v. d. Heide
Rita Homan
Ton Wanders
Maarten Boom
Marianne de Kruyff
Marijke Scholten
Hans Keeris

pep

is een uitgave van DE GEILLUSTREERDE PERS N.V.
Stadhouderskade 85
Amsterdam.
Postbus 497.

Post voor PEP

postbus 497,
Amsterdam

De MOONROCK EXPRESS is voor het laatst te bezoeken in Maastricht, op 21, 22, 23 en 24 oktober.

Uithalers

Dit is de vijfde keer dat ik naar uw denderende blad schrijf en ik hoop dan ook dat deze keer mijn argumenten sterk genoeg zijn om dit briefje te publiceren. Ik wilde bedanken voor de foto's van Joe Cocker, Melanie en Mike Hailwood. Alleen begrijp ik niet waarom er bijna altijd uithalers van vlindertjes, hertjes en schelpjes geplaatst worden, terwijl beatgroepen (die wèl goed op de muur staan) altijd op twee losse bladzijden worden afgedrukt. Wie verder durft te beweren dat The Who slechter is dan Golden Earring, is naar mijn mening niet goed bij z'n hoofd. Wilt u namens mij GREG, de tekenaar van Olivier Blunder, bedanken voor zijn daverende strip en tekst?

Jan de Jong, Amsterdam

Dat „altijd vlindertjes", enz. vinden we een beetje overdreven.

Straaljagers

Ik sloeg net Pep 35 open met in het midden een prachtige plaat met straaljagers. Alleen één foutje. Bij de North American F-100 Super Sabre zette u dat de stuntgroep Thunderbirds met dit vliegtuig vliegt. Ik wilde u alleen even vertellen dat diezelfde stuntgroep is overgestapt op de ook afgebeelde McDonnell Phantom straaljager. Een bewijsje: ze traden op, enige weken geleden, in een programma met Sinatra jr. op tv. Het is maar dat u hèt weet.

Geert Offergelt, Utrecht

Deze Pepinfo's Luchtvaart zijn al geruime tijd geleden samengesteld. Het is dus heel goed mogelijk dat veranderingen van vrij recente datum niet meer konden worden aangebracht.

Wensen

Zonder dat u het wist, heeft u twee grote wensen vervuld. En dat zijn Melanie en Elton John. Maar ik had vier grote wensen. Die twee andere zijn: José Feliciano en Leonard Cohen. Zoudt u van deze twee een uithaler kunnen plaatsen??? Bij voorbaat hartelijk bedankt. Verder vind ik Pep een heel fijn blad. Alleen de kritiek die er soms op geleverd wordt, vind ik te ver gezocht. Ze hebben Pep maar te nemen zoals het is.

Gerda van der Ree, Nieuw-Beijerland

Voorlopig geen Feliciano en Cohen.

D.J.'s

Ik schrijf u naar aanleiding van uw nieuwe strip „De Generaal". Ik geloof dat deze samen met Olivier Blunder de geestigste strip is van uw blad. Het is ook erg fijn dat u Nederlandse striptekenaars een kans geeft. Volgens mij maken ze het helemaal. Leuk trouwens dat er reclame voor Pep op Veronica is. U moet nog eens wat meer aandacht besteden aan D.J.'s. Met de reportage over Lex Harding zat u, dacht ik zo, al op het goede pad.

Menno Spiering, Amstelveen

Zijn er dan nóg meer?

INHOUD

ENGELBERT

OPLOSSING PUZZEL PEP 42

De zoon van Arie zit zonder diploma
achter boeven aan in Arizona
en Cocco Bill
die dat niet wil
zit met diploma Arie's zoon na.

PEP. Uitgave van De Geïllustreerde Pers N.V., Stadhouderskade 85, Amsterdam. Postbus 497. **Abonnementsprijs** voor Nederland 55 cent per week. Voor buitenland worden prijzen en condities op aanvraag gaarne verstrekt. Losse nummers 65 cent.
Betalingswijze: postabonnees krijgen een stortings-acceptgirokaart toegestuurd. Wie het blad via de wederverkoper ontvangt, kan de betaling (per week, maand of kwartaal) met hem regelen. Voor kwartaalbetalingen kan hij desgewenst voor toezending van stortings-acceptgirokaarten zorgen.
Adres en telefoonnummer voor inlichtingen over betalingen en adreswijzigingen: Voor abonnees via wederverkoper: Pep, Postbus 497, Amsterdam, telefoon 020 - 72.97.85. Voor postabonnees: Pep, Postbus 299, Haarlem, telefoon 023 - 31.92.03. **OVERIGE VRAGEN EN MEDEDELINGEN:** Postbus 497, Amsterdam, telefoon 020 - 72.97.85.
Adreswijziging: s.v.p. drie weken van tevoren opgeven met vermelding van oude en nieuwe adres.
Advertentie-exploitatie: Admedia N.V., Postbus 7902, Amsterdam, telefoon 020 - 44.37.44.

Agency for Canada: Dutch Magazine and Book Import Cy., Whitby.

Asterix en de

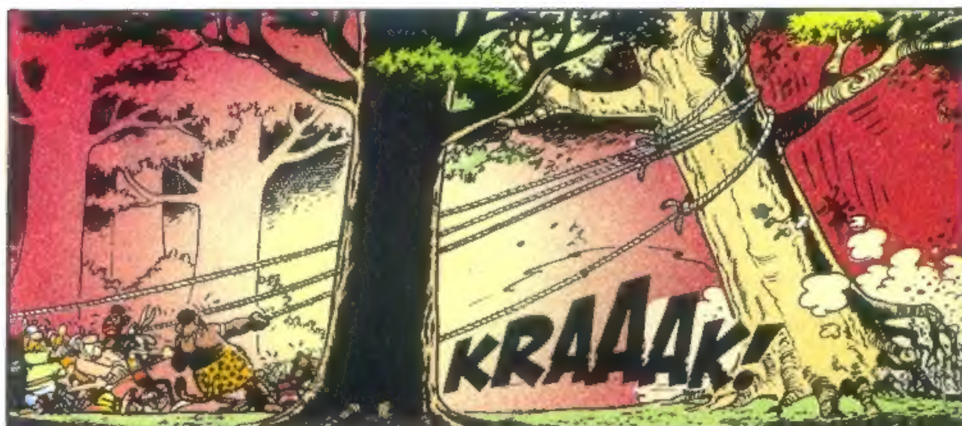
TEKST: GOSCINNY
TEKENINGEN: UDERZO
VERTALING: FRITS VAN DER HEIDE

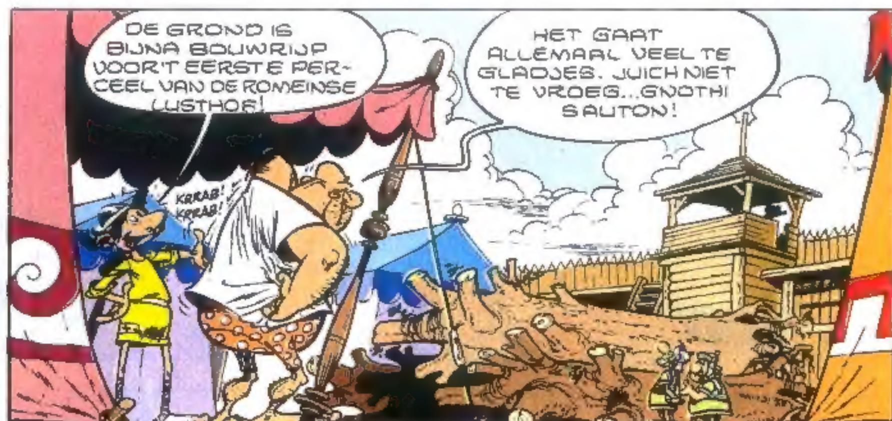

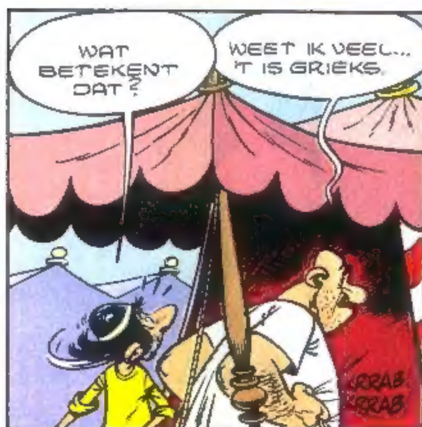

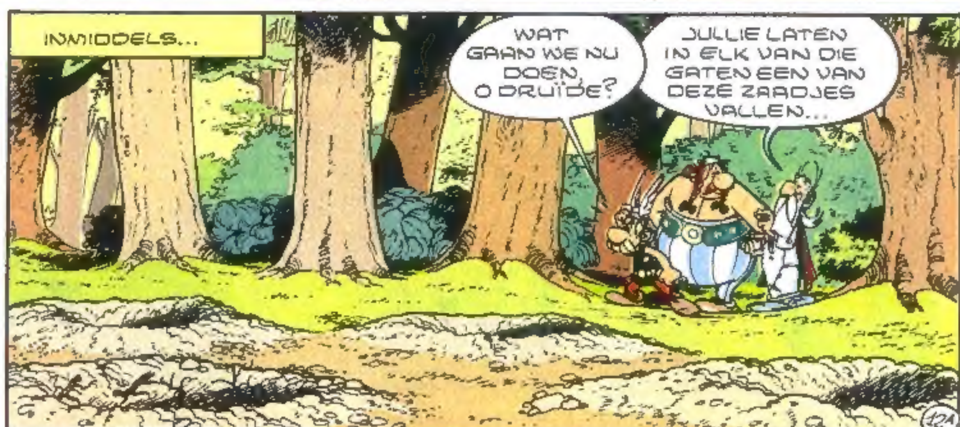
romeinse lusthof

De nachtelijke werkzaamheden van de Romeinen in het bos blijven niet zonder gevolgen. De dorpsbewoners worden erg prikkelbaar…

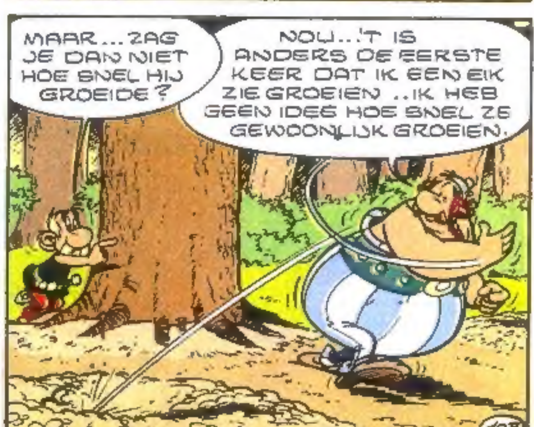

WORDT VERVOLGD

RIK RINGERS

TEKENINGEN
TIBET
TEKST
A.P. DUCHATEAU

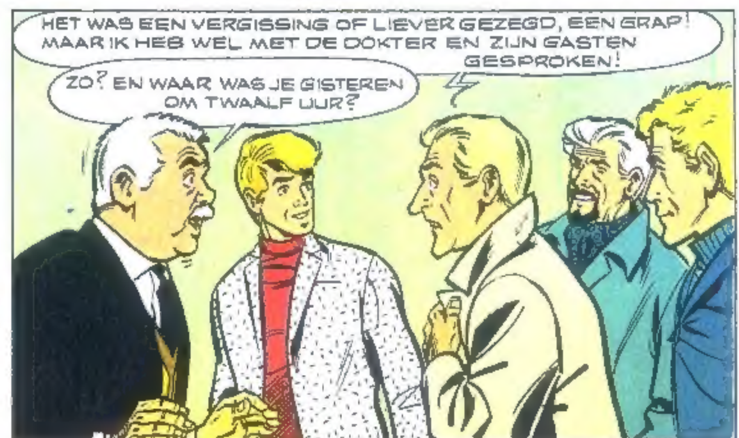

DE VIJF ONZICHTBAREN

Rik probeert vijf ex-sportlieden op te sporen. Vier mannen verdwijnen spoorloos. De vijfde kan bij de commissaris voorgeleid worden…

(*) ZIE: DUBBELGANGER

RIK RINGERS

OM DRIE UUR DIE MIDDAG GAAT KEVY NAAR HET KASTEEL VAN DE MARKIES...

HOE WIL JE HET HEBBEN, BESTE JONGEN! EEN CHEQUE ? OF IN CONTANTEN?
IN CONTANTEN! ALS JE MET BOEVEN TE MAKEN HEBT, IS DAT HET BESTE!

DAT MOET JIJ NIET ZEGGEN, BESTE K! IK NEEM TENMINSTE MAAR AAN DAT JIJ DIE ANONIEME BRIEF GESCHREVEN HEBT! ALS IK WEIGERDE TE BETALEN ZOU JE...
IK BEGRIJP NIET WAAR U HET OVER HEEFT... EN KOM NU MAAR OP MET DAT GELD... IK HEB HAAST!

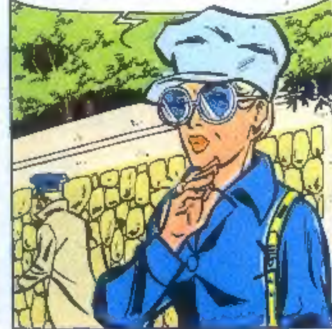

EN'T HELE BEDRAG WORDT OVERHANDIGD...
BEDANKT VOOR DEZE KLEINIGHEID! DE GROETEN!
GEEF JE ME GEEN HAND?

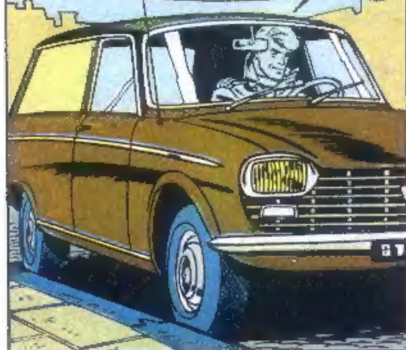

GRAAG! DAAR HEB IK LANG GENOEG OP GEWACHT!

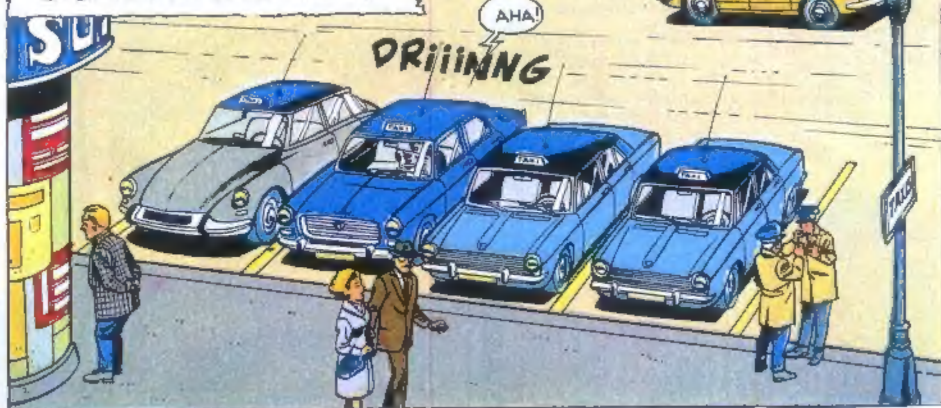

SMERIGE RAT... DAT ZAL IK JE BETAALD ZETTEN!

ALS KEVY HET KASTEEL VERLAAT...

DAAR HEB JE HEM, BROERTJE! WE NEMEN HEM METEEN HET GELD AF EN GEEN HAAN DIE ER NAAR KRAAIT!
OKAY!

OP DATZELFDE OGENBLIK...
HALLO! MISS WATSON AAN SHERLOCK HOLMES... HIJ LOOPT NAAR DE TAXI-STANDPLAATS...OVER!

SHERLOCK HOLMES AAN MISS WATSON...BEGREPEN!... BLIJF HEM VOLGEN!... OVER!

EN BIJ DE TAXISTANDPLAATS...
AHA!
DRiiiNNG

DE VIJF ONZICHTBAREN

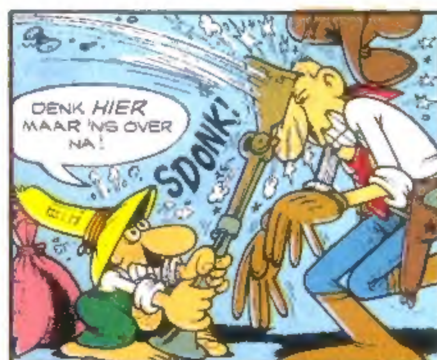

WORDT VERVOLGD

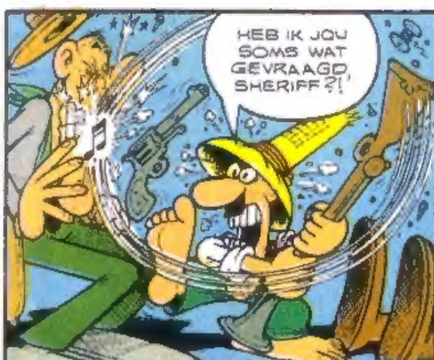
JACOVITTI: COCCO BILL

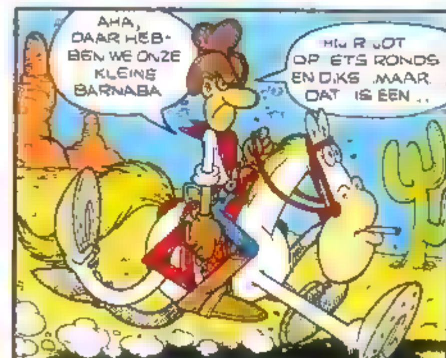

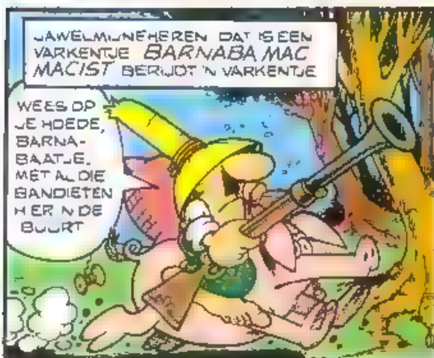

de BILLIPUTTERS

Cocco Bill is in Barbara City en hoort daar over het ruwe optreden van de bende van Mama tegen de Mac Macists. Dan, in de saloon.

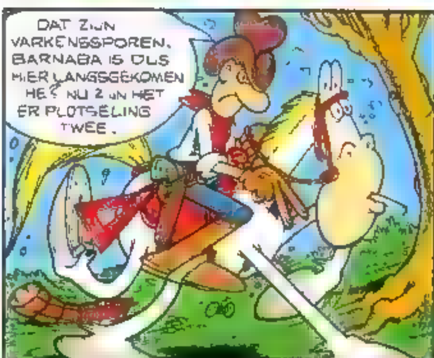

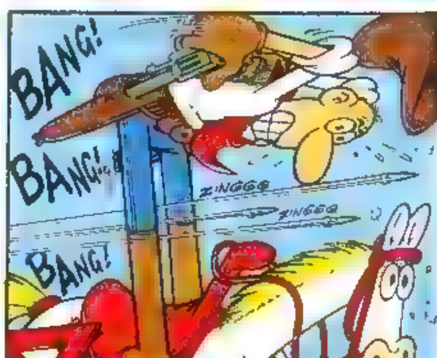

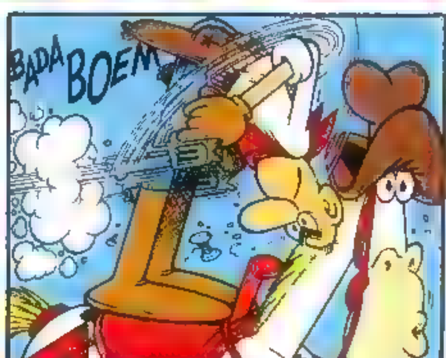

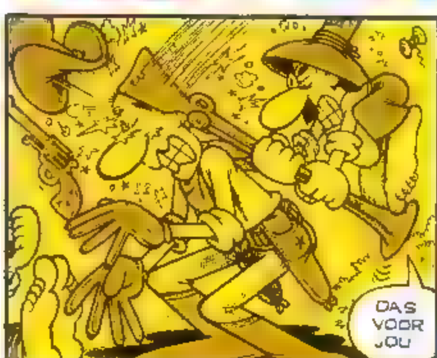

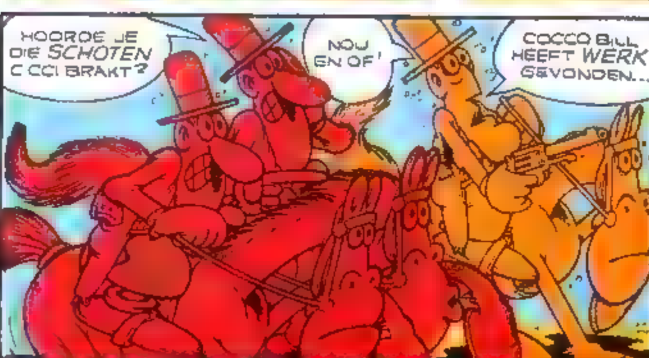

Corriere dei Piccoli Milano 1971

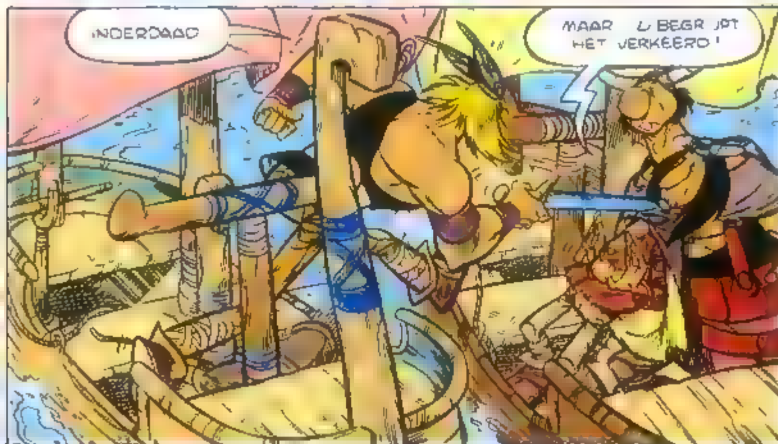

WORDT VERVOLGD

Grote Pyr

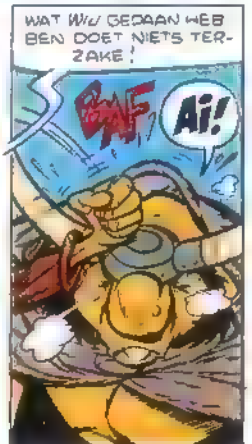
DAT TEKEN OP HET ZEIL! HET ZIJN MANNEN VAN GORRE!
HET IS DE LANGE!
DE ZOON VAN GROTE PYR!!

INDERDAAD
MAAR U BEGRIJPT HET VERKEERD!

IK BEGRIJP NIKS VERKEERD. GORRE HEEFT MIJN VADER ONTVOERD!
O, DAT IS WAAR! WIJ HEBBEN HEM!

WAT WIJ GEDAAN HEBBEN DOET NIETS TER ZAKE!
AI!

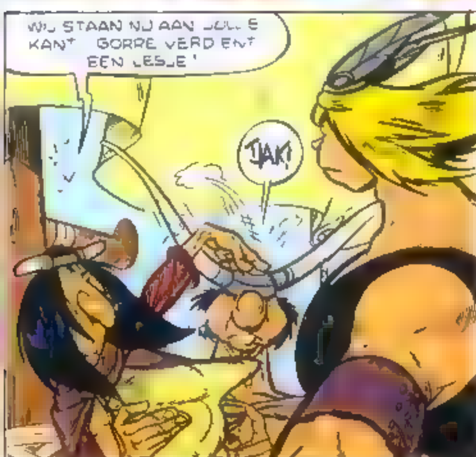
WAAR IS MIJN VADER? LEEFT HIJ NOG?!?
JAWEL, MAAR DAT ZAL NIET LANG MEER DUREN!
UMF!

GORRE GEEFT HEM GEEN EERLIJKE KANS! HIJ LAAT HEM GEWOON TERECHTSTELLEN! DAAROM WILDEN WIJ JULLIE WAARSCHUWEN!
POP!

JULLIE WILDEN ONS WAARSCHUWEN?! MAAR JULLIE HOREN TOCH BIJ ZWARTE GORRE??
NIET MEER. HIJ IS NU TE VER GEGAAN!
JA, VOORAL TOEN HIJ ONS DIE BELONING VOOR

WIJ STAAN NU AAN JULLIE KANT. GORRE VERDIENT EEN LESJE!
JAK!

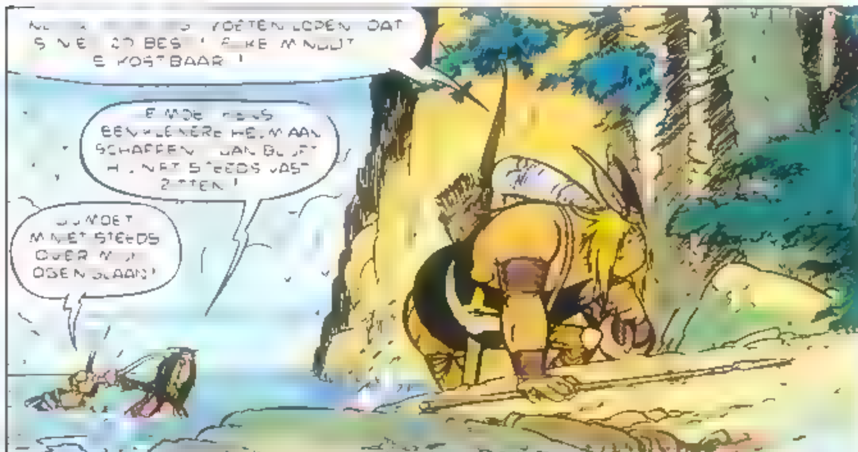

BRR! TERECHTGESTELD! ARME VADER! IK HUIVER ALS IK ERAAN DENK!
OOK OMDAT JE KOUDE VOETEN HEBT! DE BOTEN ZINKEN! WE ZULLEN MOETEN ZWEMMEN!
HAAL DIE HELM VAN MIJN OGEN! IK KAN NIET ZWEMMEN ALS IK NIKS ZIE!!

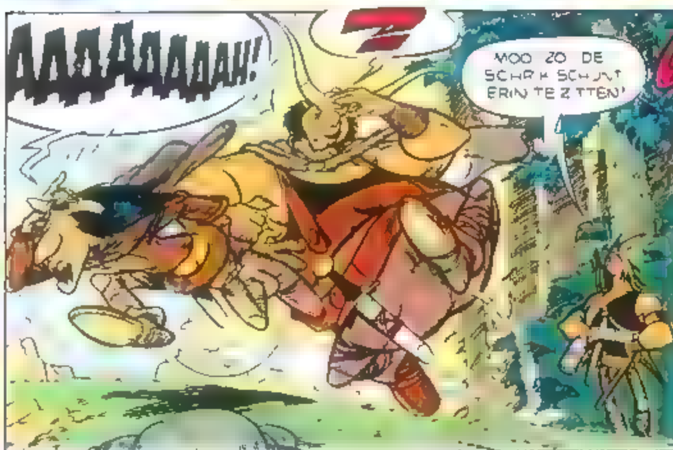
DOOR DICK MATENA

DE WRAAK VAN ZWARTE GORRE

Pyr is uit het kamp van Gorre ontsnapt. Thor is per schip op weg om zijn vader te zoeken. Onderweg heeft hij een kleine aanvaring

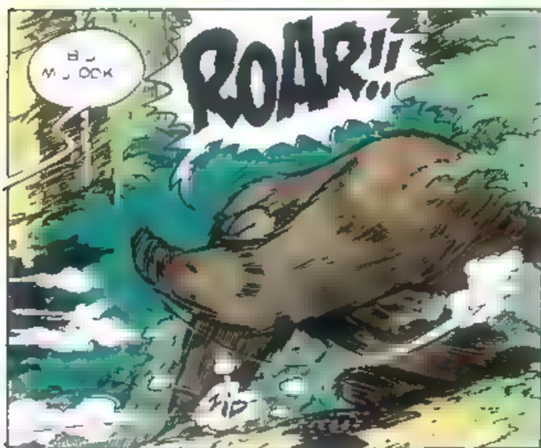

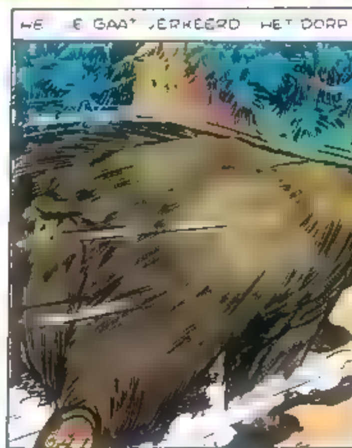

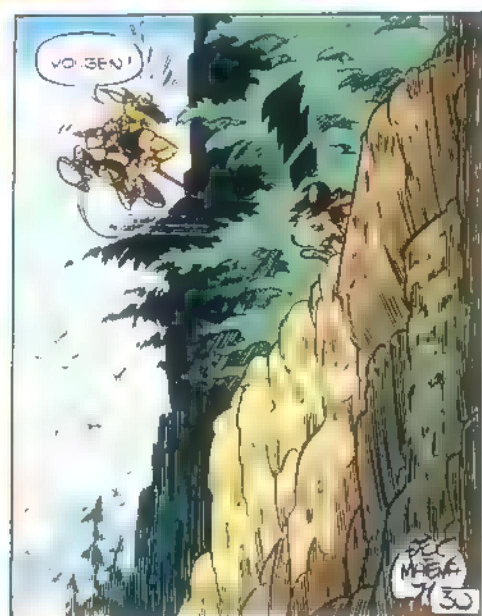

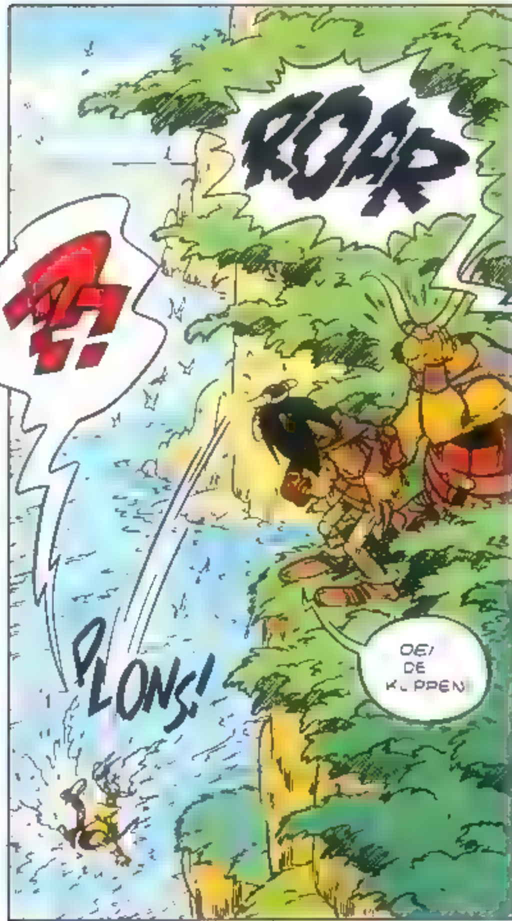

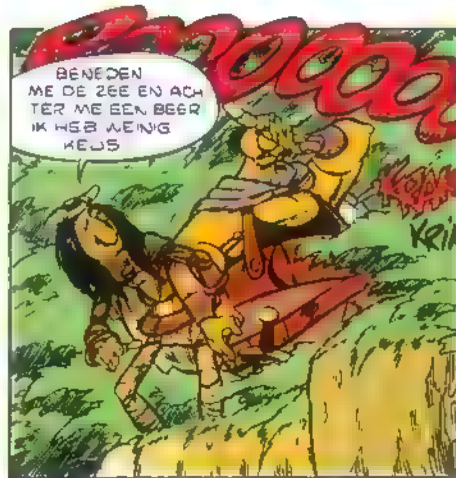

Grote Pyr

ROAR
?!?
OEI! DE KLIPPEN
PLONS!

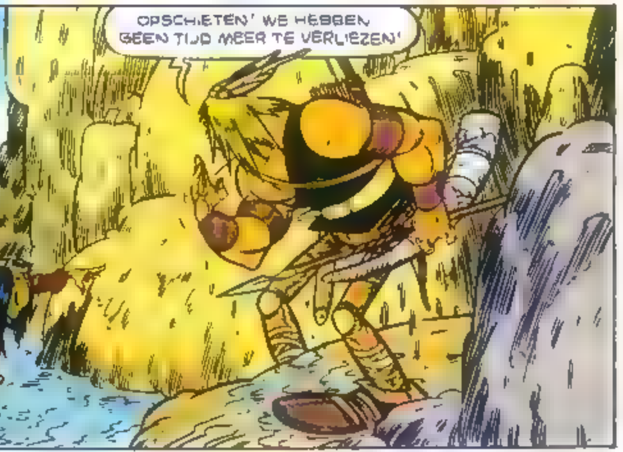
BROOOOOOAR
BENEDEN ME DE ZEE EN ACHTER ME EEN BEER. IK HEB WEINIG KEUS
KRAK
KRIK

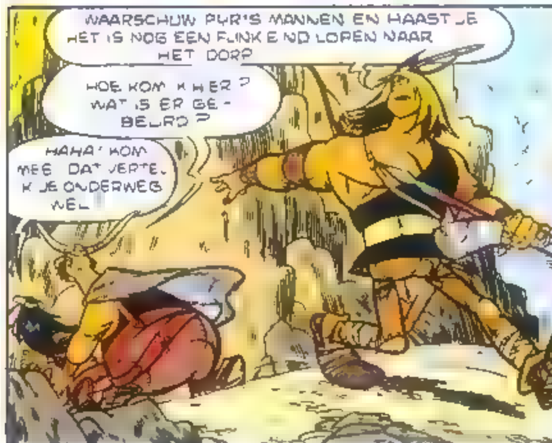
?
MAAR VAN TWEE KWADEN LIJKT ME DIT NOG DE MINSTE!

WAT IS ER GEBEURD? WAT IS ER GEBEURD?

OPSCHIETEN! WE HEBBEN GEEN TIJD MEER TE VERLIEZEN!

WAARSCHUW PYR'S MANNEN EN HAAST JE. HET IS NOG EEN FLINK EIND LOPEN NAAR HET DORP
HOE KOM IK HIER? WAT IS ER GEBEURD?
HAHA! KOM MEE. DAT VERTEL IK JE ONDERWEG WEL

HET DORP VAN GORRE LIGT AAN DE ANDERE KANT VAN DIT BOS! IK HOOP DAT IK NIET TE LAAT KOM!

OP DATZELFDE MOMENT KOMT EEN VERMOEID GROEPJE AAN DE ANDERE KANT HET BOS UIT
NIKS! NERGENS TE VINDEN! EN TE BEDENKEN DAT IK HEM HAD! DAT IK MET HEM KON DOEN WAT IK WILDE!

TERECHTSTELLEN! ZIJN KOP AFHAKKEN! ALLES, ALLES, WAAR IK ZO LANG OP GEWACHT HEB! EN NU IS HIJ WEG. BAH! IK GA SLAPEN. IK BEN DOODMOE

HUH?!?
WELKE IDIOOT ZET ER BOMEN IN MIJN HUIS?!?

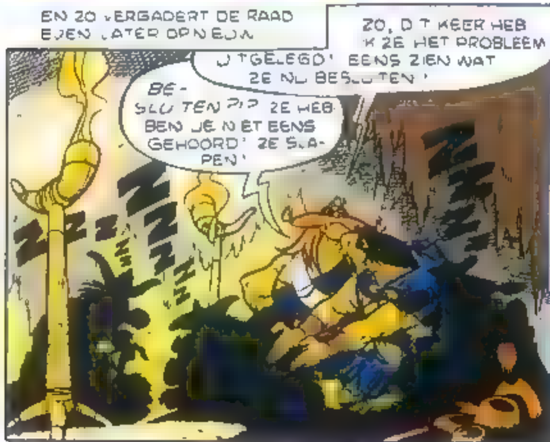
IK!
PYR ?!?

DE WRAAK VAN ZWARTE GORRE

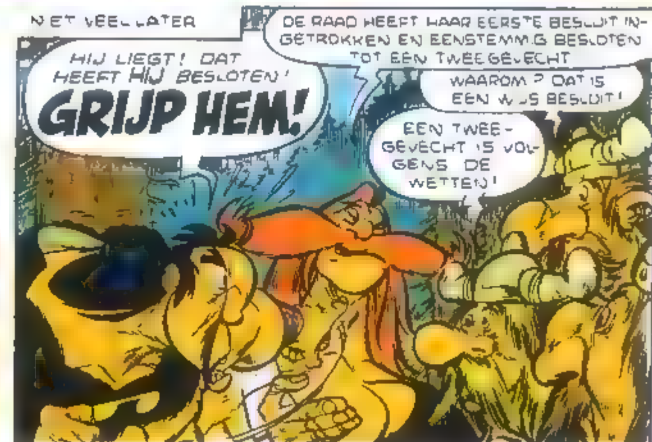

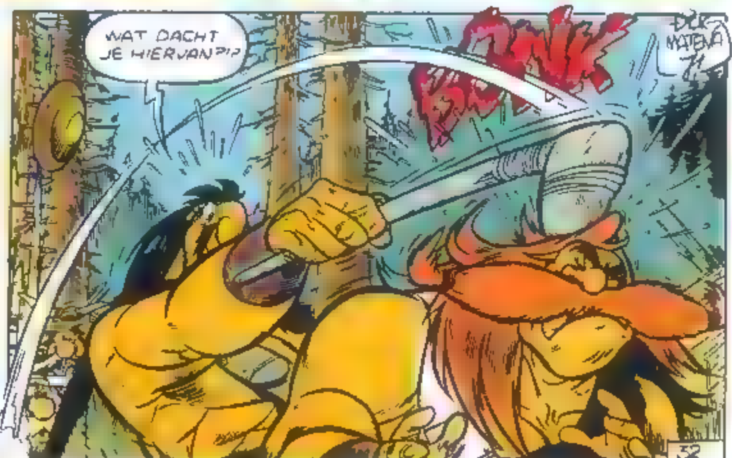

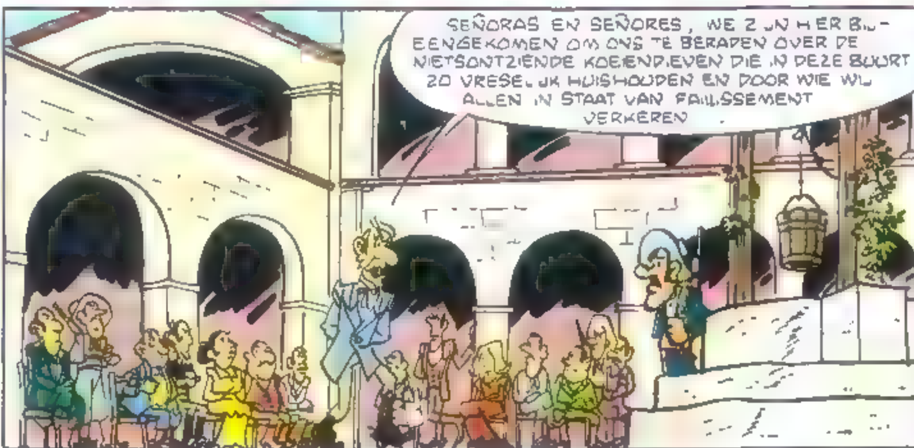

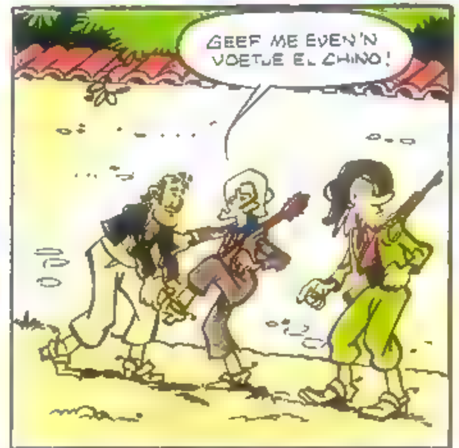

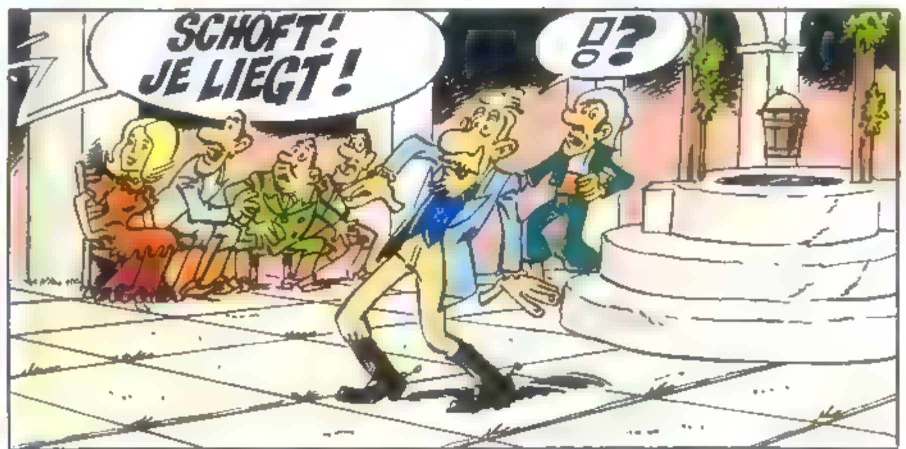
WORDT VERVOLGD

BANDONEÓN

SEÑORAS EN SEÑORES, WE ZIJN HIER BIJEENGEKOMEN OM ONS TE BERADEN OVER DE NIETSONTZIENDE KOEIENDIEVEN DIE IN DEZE BUURT ZO VRESELIJK HUISHOUDEN EN DOOR WIE WIJ ALLEN IN STAAT VAN FAILLISSEMENT VERKEREN.

GEEF ME EVEN 'N VOETJE EL CHINO!

WE ZULLEN ZE MORES LEREN, DIE SMERIGE BOEVEN! TERUGGEVEN ZULLEN ZE ONZE KOEIEN! WE ZULLEN VOOR GOED MET DE BENDE VAN LA CUCARACHA AFREKENEN.

SCHOFT! JE LIEGT!
!?

EN BLIJF WAAR JE BENT! IK BEN HIERHEEN GEKOMEN OM JULLIE DE WAARHEID TE VERTELLEN

WAAR WACHT JE NOG OP! SCHIET HEM NAAR BENEDEN!

ALS IK U WAS, ZOU IK DAT NIET DOEN!

¡MADRE DE DIOS!
WE ZIJN VERLOREN!

TEKENINGEN: DINO ATTANASIO TEKST: YVAN DELPORTE VERTALING: JAN DE ROOIJ

en DE BENDE VAN LA CUCARACHA

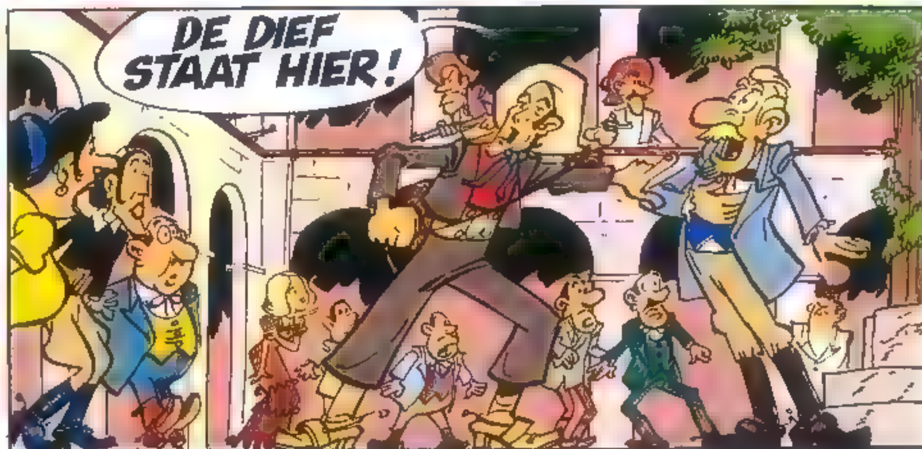
Op de estancia van Don Cornetin de Pistón beraden vele grootgrondbezitters zich over de activiteiten van de koeiendieven.

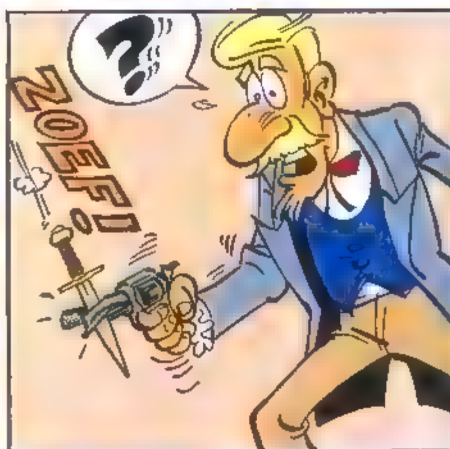

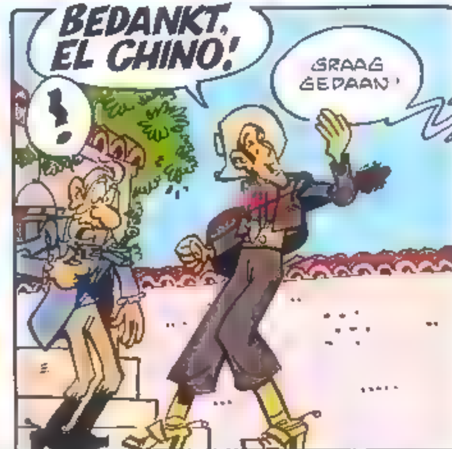

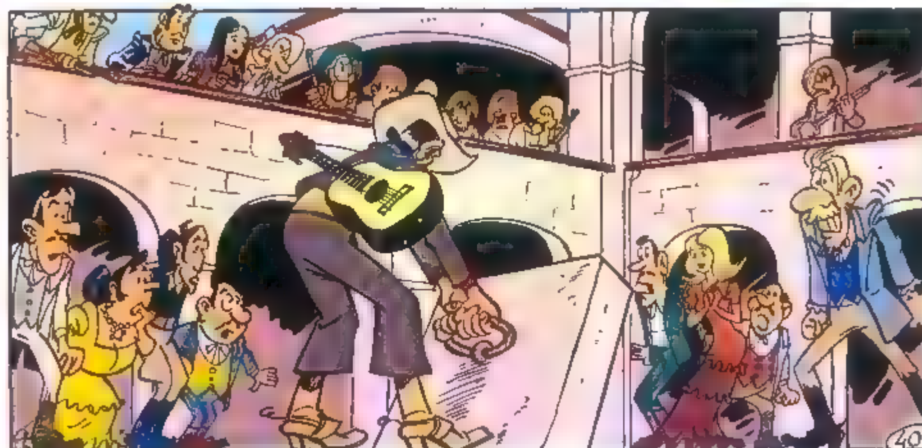

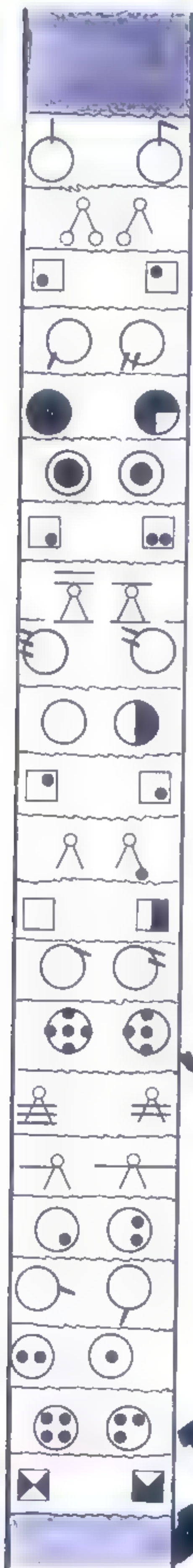

WORDT VERVOLGD

puzzelen met MANGAS COLORADAS

HELEMAAL NIEUW IN PEP:
MANGAS COLORADAS.
WE WILLEN MAAR EEN HEEL KLEIN TIPJE VAN DE SLUIER OPLICHTEN. ALS JE DUS IETS MEER WILT WETEN OVER DIT NIEUWE VERHAAL DOE JE HET VOLGENDE: BEKIJK DE EERSTE TWEE TEKENS IN HET BOVENSTE HOKJE VAN DE TOTEMPAAL EN ZOEK OP HET ROTSBLOK EEN TEKEN DAT LOGISCHERWIJZE HET VOLGENDE MOET ZIJN. SCHRIJF DE GEVONDEN LETTERS OP, GA NAAR DE TWEEDE TWEE TEKENS, ENZOVOORTS. JE LEEST DAN EEN RIJMPJE DAT IETS OVER DIT NIEUWE VERHAAL ONTHULT.

ZICHWR
GASCOL
HETBL
EKENEN
EK
ZALDEWRA
EN
OEDZIJN
LEN
NOOD
RST
ZIJNPIJ
AKZOET
ORADAS
EN
ERBLEKEN
NOSDOENV
ZULL
HE
ZIJNROOD
ZALMAN
AMERICA

OPLOSSING VOLGENDE WEEK OP PAGINA 3

PEANUTS

DOOR SCHULZ

SepTem

tekst: Jan de Rooij
foto: Claude Vanheye

BeR

*V.l.n.r.:
Jan de Hont,
Dennis Whitbread,
Adri de Hont,
Hessel de Vries
en
Wim de Vries*

Eén van de weinige Nederlandse groepen waarnaar je nog kunt luisteren zonder erbij in slaap te vallen, is September. Twee jaar lang proberen Hessel de Vries (orgel/zang), Jan de Hont (sologitaar), Adri de Hont (gitaar), Wim de Vries (basgitaar/zang) en Dennis Whitbread (drums) nu al tevergeefs een plaats op de hitparade te bereiken, maar verder dan een Tipparadenotering zijn ze nog nooit gekomen. Een vreemde zaak waar spoedig verandering in moet en naar onze stellige overtuiging ook zal komen. Dat een single als Yelly Rose, een week lang de troetelschijf van Hilversum III en drie keer (!) hitpick bij Radio Noordzee, het niet gehaald heeft, is een grof schandaal. Maar ja, alleen slappe nummers als Tweedle Dee Tweedle Dum, Funny Funny en Chirpy Chirpy Cheep Cheep schijnen tegenwoordig verkocht te worden. Hessel en zijn kameraden houden er niettemin nog steeds de moed in. De grote kraker kan niet lang meer uitblijven.

De uit Uithoorn afkomstige Hessel de Vries is een oudgediende in de popwereld. Hij begon zijn inmiddels roemruchte carrière bij het trio Met en Zonder, met wie hij cabaretachtige muziek à la de Bonzo Dog Band speelde. Vooral zijn orgelact was heel bijzonder. Hessel had namelijk de plezierige gewoonte al spelend over het harmonium heen te springen. Een hebbelijkheid die hij waarschijnlijk van Keith Emerson (over Emerson, Lake & Palmer in Pep 48 een pakkend verhaal!) overgenomen heeft.

Op een goede dag liepen tijdens een optreden van Met en Zonder in de Amsterdamse club Lijn 3 de jongens van de Engelse formatie Pink Floyd de zaal binnen. Na afloop bestormden ze de kleedkamer van het trio en vertelden Hessel dat ze graag voor hem in hun groep een plaatsje wilden inruimen. Iemand die zo virtuoos een orgel bespeelde, hadden ze in hun hele leven nog nooit gezien. Maar Hessel had er geen oren naar en de jongens konden onverrichter zake naar Londen terugkeren. Voor de groep George Cash, waar hij na zijn Met en Zonder-tijd nog eventjes lid van is geweest, schreef de 24-jarige Uithoorner twee hits: Nightingale en Thanks For Your Love. Nummers met datzelfde weemoedige sfeertje van het geflopte Yelly Rose.

Ook Adri de Hont, de tweede sologitarist van September en in vroeger dagen lid van Het (hit: Ik Heb Geen Zin Om Op Te Staan) en de Maskers, vraagt zich nog steeds af waarom Yelly Rose geen hit werd.

Adri: „D'r moet iets in gezeten hebben wat het publiek niet pruimt. Toch had het nummer in de discotheken veel succes. Dat heb ik wel gemerkt. Ons Bühnerepertoire gaat trouwens de kant op van de Iron Butterfly. Het is voornamelijk hard rock waarop we in onze boerderij in de Beemster studeren."

September komt er wel. Ook manager John van Setten, die hard aan de groep werkt, is daar zeker van.

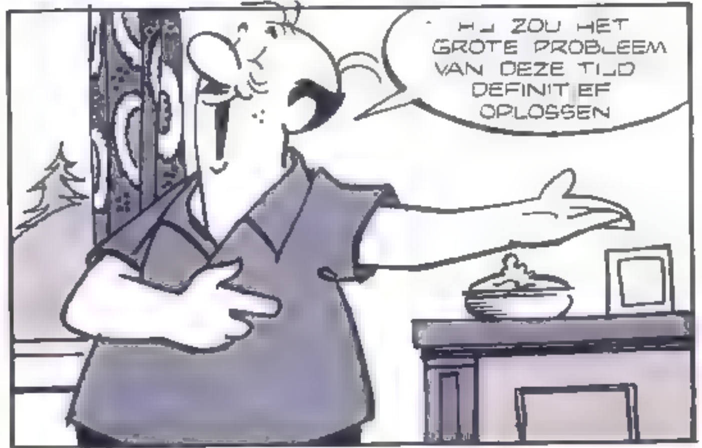
Van Setten: „De jongens spelen naar mijn idee nog maar op 30% van hun kunnen. Mijn taak is ze zelfvertrouwen in te pompen. Een jongen als Hessel schrijft een wereldhit als hij overtuigd is geraakt van zijn eigen capaciteiten. De kans is overigens groot dat hij niet meer met de groep optreedt. Wel zal hij voor September blijven componeren (een combinatie dus als Brian Wilson & de Beach Boys, maar dan wel op lager niveau, Pep). Hij krijgt de beschikking over een studio aan het Amsterdamse Singel waar hij elke dag van gebruik mag maken. Voor Herman van Veen heeft hij er al het een en ander geschreven."

Aan optredens heeft September groot gebrek. Gemiddeld drie keer per week staan de vijf op de planken. Veel te weinig natuurlijk. Maar na hun verschijnen op tv in Campus (20 minuten lang) en Eddy Ready Go stromen de aanvragen ongetwijfeld binnen. De zaalhouders zullen zich de ogen uit het maffe hoofd schamen dat ze de groep niet eerder geëngageerd hebben.

Oh ja, en dan tot slot nog een goede raad van iemand die uit ondervinding spreekt. Laat dat over 't orgel springen maar aan Hessel over, want het kan je je benen kosten.

Engelbert

IK GELOOF DAT HIJ MET ONZE AUTO'S BEGONNEN.

WL

pep spotter

SUKKEL OOK JIJ MET OUDERS, GROOTOUDERS, OOMS, TANTES, LERAREN EN BUREN, DIE ZICH VERLUSTIGEN IN HET GEBRUIK VAN BELERENDE SPREEKWOORDEN...

MAAK DAAR EEN ONVERBIDDELIJK EINDE AAN!!!

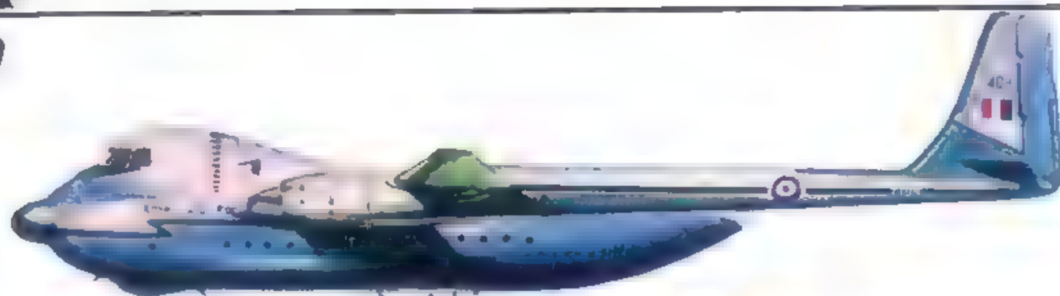
ONDERZOEK HET SPREEKWOORD OP Z'N WAARDE!

DOOR:

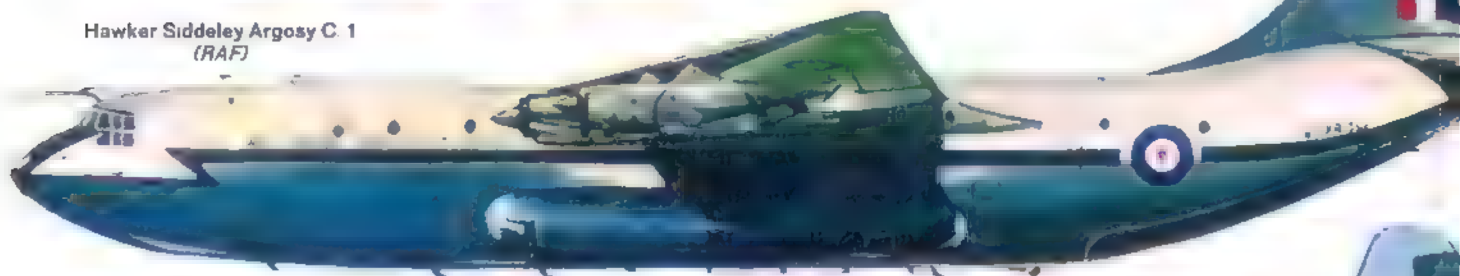
PROBEER DEZE EENS!!!

DE WAARHEID LIGT IN HET MIDDEN...

Hawker Siddeley Argosy C. 1
(RAF)

Short Belfast C. 1
(RAF)

Canadair CC-106 Yukon
(Royal Canadian Air Force)

de Havilland Twin Otter
(Salvador)

NAMC YS-11
(Japanse marine)

CASA 201 Alcotan
(Spaanse luchtmacht)

Fokker F.27M Troopship

CASA-352-L
(Spaanse luchtmacht)

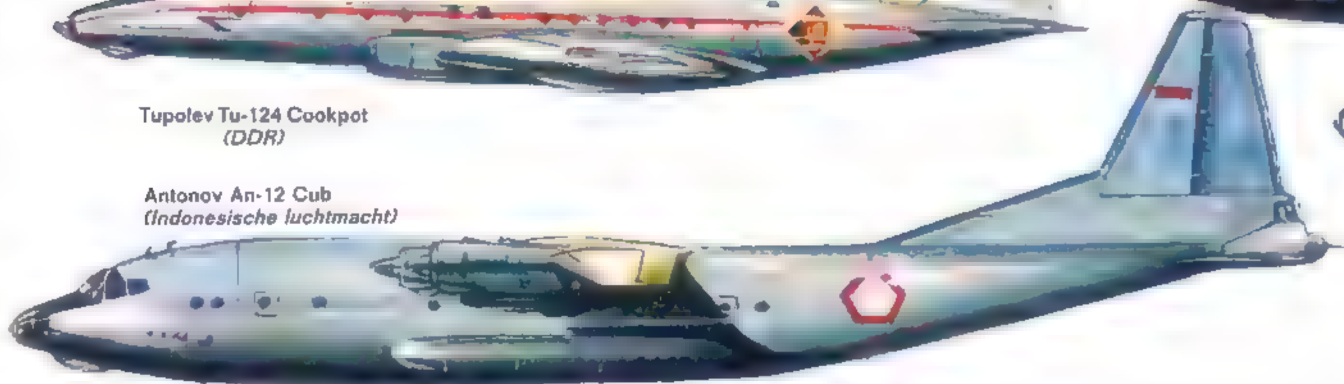

BAC-111 Series 300 *(Royal Australian Air Force)*

Tupolev Tu-124 Cookpot
(DDR)

Antonov An-12 Cub
(Indonesische luchtmacht)

LUCHTVAART

McDonnell Douglas C-9A Nightingale
(US Air Force)

Bristol Britannia C. 1
(RAF)

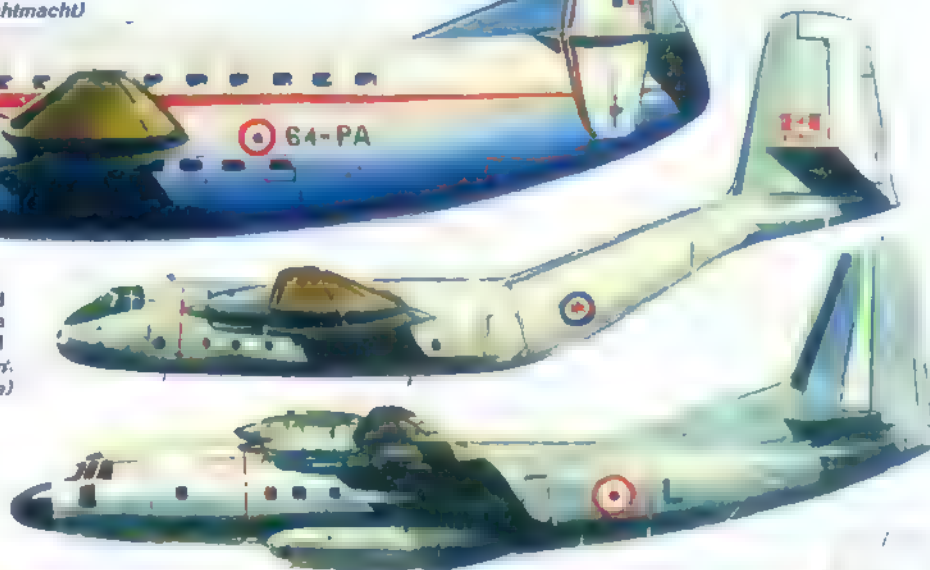
Breguet Sahara
(Franse luchtmacht)

...oninklijke Luchtmacht)

de Havilland
Canada
Caribou 1
(Royal Canadian Air Force)

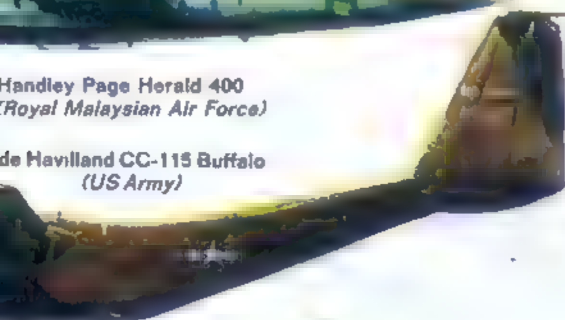
Breguet Br.941S *(Franse luchtmacht)*

Handley Page Herald 400
(Royal Malaysian Air Force)

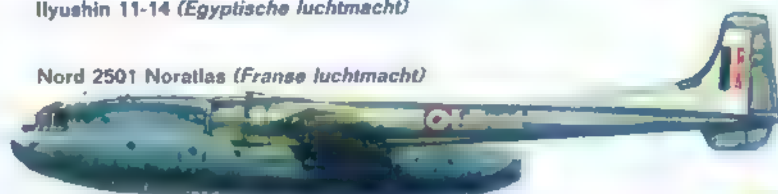

Ilyushin 11-14 *(Egyptische luchtmacht)*

de Havilland CC-115 Buffalo
(US Army)

Nord 2501 Noratlas *(Franse luchtmacht)*

Scottish Aviation
Twin Pioneer Series 3
(Royal Malaysian Air Force)

de Havilland Otter *(Burmese luchtmacht)*

Transall C-160D
(Luftwaffe)

WORDT VERVOLGD

Portret van

JACKIE STEWART

Teammanager Ken Tyrrell had het allemaal van te voren voorspeld. Tijdens de training voor de Grote Prijs van Oostenrijk in augustus van dit jaar sprak hij vol zelfvertrouwen: „Wat kan ons gebeuren? We hebben de beste machine en de beste coureur. Die combinatie moet goed zijn voor een wereldtitel."

Al haalde zijn vedette Jackie Stewart dan de finish niet, toch werd de snelle Schot in Oostenrijk wereldkampioen der autocoureurs. De Belg Ickx en de Zweed Petterson hadden hem nog van de eerste plaats in de rangschikking voor het kampioenschap kunnen verdringen. Ze hadden dan eerste of tweede moeten worden, maar beiden slaagden daarin niet. Het was de tweede keer dat het paradepaardje van Tyrrell Ford de strijd om de wereldsuprematie in de formule I-klasse in zijn voordeel besliste. In 1969 had hij door zeges in de Grand Prix van Italië, Zuid-Afrika, Spanje, Nederland, Frankrijk en Engeland ook al de eerste plaats opgeëist.

DE 'FLYING SCOT'

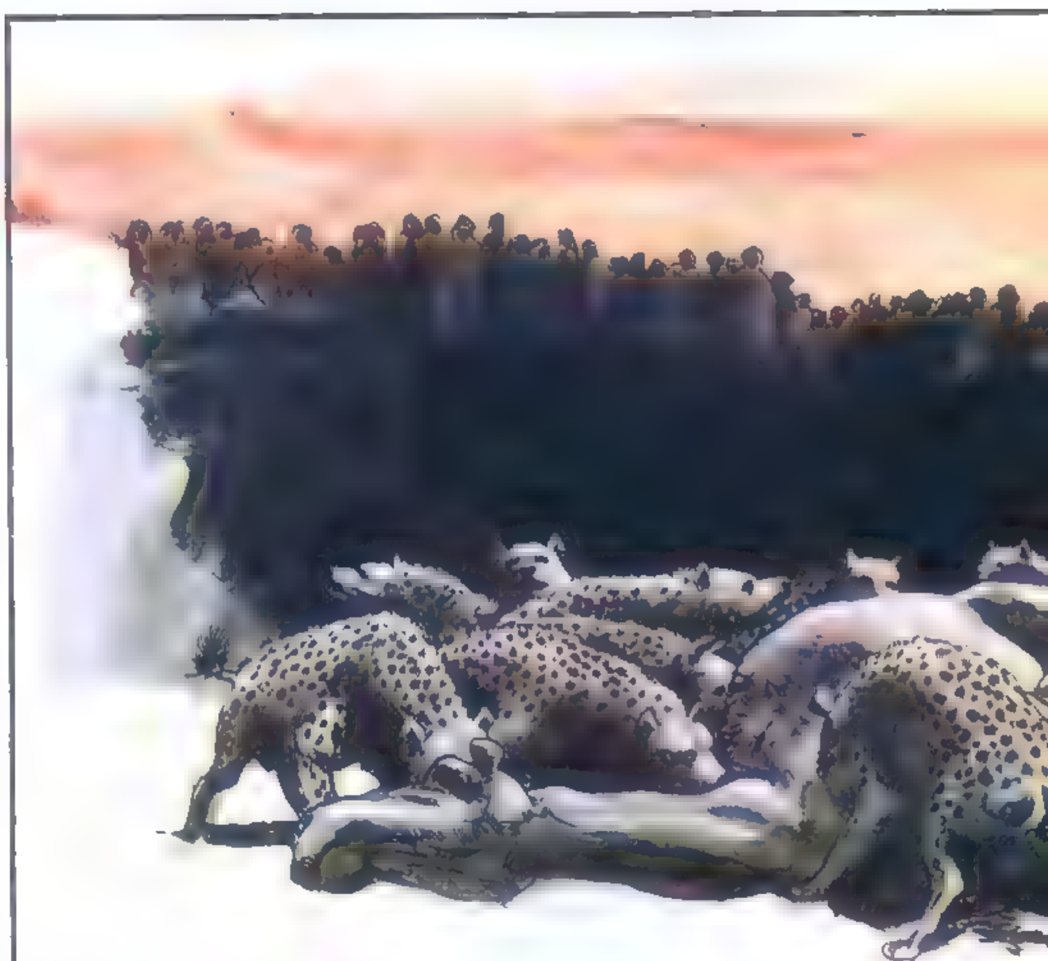
tekst: Jan de Rooij

Jackie Stewart rekent af met de fabel dat een coureur een gebruinde atleet zou zijn. Hij is een kleine, tanige man met een warrige bos haar en een miezerig, spits gezichtje. Al mag hij er dan wat minnetjes uitzien, zijn brandvrije overall verbergt brute kracht die dit jaar bijvoorbeeld goed was voor het winnen van de zwaarste aller stratenraces de Grand Prix van Monaco. Elke drie seconden moet er bij deze koers geschakeld worden. Geen sinecure, toch draait de keizer van de formule I er zijn hand niet voor om.
Al heel jong verwierf de Flying Scot nationale bekendheid. Niet door prestaties op circuits, maar door de precisie waarmee hij schoten loste in wedstrijden kleiduiven schieten. Hij werd zelfs kampioen van Schotland en stond op de nominatie om uitgezonden te worden naar de Olympische Spelen van Tokio. Het duivenschieten kon Stewart uiteindelijk toch weinig bekoren en aangemoedigd door zijn oudere broer stapte hij over op de racerij. Stewart: „Toch is dat duivenschieten een kostbare leerschool geweest. Als je een geweer verkeerd hanteert, krijg je hetzelfde resultaat als wanneer je onhandig met een auto omgaat."
Nadat Jackie eerst geruime tijd in gesloten wagens opereerde, ging hij in 1964 op advies van Jim Clark een formule III wagen van de schatrijke Engelse houthandelaar Ken Tyrrell berijden. Dat seizoen won hij bijna alle races. Het publiek dat de donkerharige Schot als een geducht schutter kende, stond star van verbazing. In 1965 al tekende Stewart een contract bij BRM en nestelde zich in dat kleine gezelschap van hooguit twintig coureurs die in een Grand Prix-wagen mogen rijden.
Helen, de vrouw van Stewart, gaat altijd mee naar de koersen. Ze noteert en vergelijkt dan met een angstig gezicht de rondetijden. Haar Jackie heeft dan ook al een paar ongelukken achter de smalle rug. In Spanje brak hij een pols en in België verloor hij op het circuit van Spa bijna zijn leven. Stewart: „Tijdens die race begon het te stortregenen. Na vijf minuten stond de hele baan onder water. Op een recht stuk kon ik de wagen die een kleine tweehonderd kilometer per uur reed niet meer in bedwang houden. Ik vloog de weg af, reed dwars door een houthakkershutje heen en knalde toen tegen een huis aan. Van het hele instrumentenpaneel was niets meer over. Graham Hill schijnt me uit de cockpit gehaald te hebben, nou ja, cockpit, een badkuip vol benzine. Wat ik had opgelopen? Een gebroken sleutelbeen, een beschadigde nier en wat brandwonden. M'n kleren die helemaal onder de benzine zaten, hebben ze me meteen uitgetrokken. Juist toen twee nonnen bezig waren me een ander pak aan te trekken, kwam ik bij. Ik dacht: 'sjonge, nonnen. Dat is niet best! Ik moet al een eind heen zijn.' "
Zes weken na dit ongeluk reed Stewart al weer met z'n snerpende bolide over de circuits. Denkt hij tijdens de races aan het gevaar dat hij loopt? Stewart: „Tijdens de koers moet je volledig geconcentreerd zijn. Flitsen er andere gedachten door je hoofd, nou dan kun je beter uitstappen. Nee, aan gevaar denk ik nooit." Er wordt vaak beweerd dat autocoureurs in het verkeer voorzichtige rijders zijn. Klopt dat? Stewart: „De behoefte om snel te rijden kan ik tijdens de races afreageren. Normaal rijd ik in een Ford Zodiac met een automatische versnelling. Ik stap alleen in die auto om naar het vliegveld te gaan. Grote tochten vind ik erg vervelend."
De 31-jarige wereldkampioen is in de paar jaar dat hij racet een gefortuneerd man geworden. Met Helen (29) en zijn zoons Paul (5) en Mark (4) bewoont hij in Genève een kapitale villa met negen kamers, drie badkamers en drie garages. Het racen heeft de Tyrrell Fordrijder die in Zwitserland is gaan wonen om de Britse belastinginner te ontduiken, geen windeieren gelegd.
„Op een dag," zo verklaarde Stewart, „zal ik 's ochtends als ik wakker word mijn vrouw in m'n armen nemen en zeggen: 'Nu is het allemaal voorbij. Ik stop ermee.' " Wij hebben zo het idee dat dat moment nog in een ver verschiet ligt.

Tim Osmond, als toerist voor het eerst op bezoek in Harrar, stond perplex. Hij kon zijn ogen niet geloven toen hij door de smalle straten van de oude Ethiopische stad levensgrote hyena's zag zwerven. Die waren op hun gemak op zoek naar afval bij de slagerijen en bedelden om restjes, die ze zelfs uit de hand van de Ethiopiërs kwamen eten. De hyena's leken zo tam als honden.
De hoteleigenaar legde het hem uit. „De mensen van Harrar leven in vrede met de hyena's en de hyena's met de mensen. We geven de hyena's ieder jaar een soort offerande, een dode koe bijvoorbeeld, en als ze die aanvaarden zullen ze niemand kwaad doen. Alleen als ze ons geschenk weigeren dan betekent het niet veel goeds."
Natuurlijk werd de offerande nooit geweigerd. De hyena's hielden de smalle straten van Harrar schoon. Tegen het einde van een lange hete dag werd het pas goed duidelijk wat een belangrijke taak dat wel was. Ze vormden min of meer de stadsreinigingsdienst van Harrar. Iedere nacht drongen de hyena's de stad binnen en het stadsbestuur had een speciale hyenaman aangesteld, die de gevlekte vuilnismannen 's morgens weer de stad uit moest lokken met een zak vol vleesafval. Die extra voeding betekende na het invallen van de schemering veiligheid voor de stedelingen.
Tijdens zijn bezoek aan Serengeti's Nationale Natuurpark had Tim Osmond opzienbarende feiten gehoord over hyena's. Zijn mening over deze dieren was altijd nogal geringschattend geweest. Laffe lijkenvreters waren het, die de resten verslonden die leeuwen op de vlakte achterlieten. Geen jagers maar moordenaars van verzwakte en kreupele dieren. Kannibalen voor wie het eigen jong niet eens veilig was. Hij was verbaasd geweest te vernemen van mensen die het weten konden dat die mening over hyena's neerkwam op een vooroordeel, een volksgeloof dat inmiddels achterhaald was. Tim Osmond had met andere oren naar het verre lugubere „lachen" van de hyena's geluisterd toen hij eenmaal wist dat het gevaarlijke roofdieren waren, die net als wolven in troepen op jacht gingen. Recente studies van wetenschapsmensen hadden aangetoond dat hyena's heel goed in staat waren zelf wildebeesten, zebra's en antilopen te doden. Alleen omdat ze altijd 's nachts op jacht gingen, en overdag in de zon hun prooi verslonden, was het geloof ontstaan dat ze opvraten wat andere dieren, zoals leeuwen, hadden gevangen en gedood. Maar het waren geen gieren op vier poten en sinds kort was zelfs gebleken dat de leeuwen in Serengeti's Natuurpark vaak de prooi van de hyena's kwamen opvreten, inplaats van andersom. Want — daar was men eindelijk achter gekomen — de hyena's waren succesvolle jagers, de nachtelijke wolven van Afrika. Zelfs een leeuw, als hij oud, kreupel of alleen was, kon ten slachtoffer vallen aan een troep hyena's. Dus had Tim Osmond zijn mening over de hyena herzien en juist daarom was hij zo verrast dezelfde gevaarlijke dieren als straathonden in Harrar aan te treffen. In de schemering, bij het sluiten van de markt, zag hij ze onderling vechten om wat er op straat was achtergebleven. En niet ver van die grommende troep lagen mensen op de stoep te slapen in de avondkoelte, speelden kinderen... De mensen van Harrar waren wel op hun gemak met de hyena's.

deel 1 DE HYENA'S

De hoteleigenaar vertelde hem dat tijdens zijn verblijf in Harrar het jaarlijkse feestmaal aan de „reinigingsdienst" zou worden uitgereikt. Tim Osmond ging die nacht naar dat evenement kijken. Hij was bij lange na niet de enige. De stedelingen omringden het plein, waar de hyena-man triomfantelijk met behulp van twee muilezels een complete dode kameel binnensleepte. Een gemompel ging op onder het publiek. Waarschijnlijk, bedacht Tim Osmond, zouden de meeste toeschouwers best aan het feestmaal willen deelnemen. Voor velen onder hen was vlees immers een ongekende luxe. Maar deze maaltijd was voor de hyena's, bij wijze van offerande, van zoenoffer, en ondanks hun armoe namen de omstanders er genoegen mee. Blijkbaar geloofden ze werkelijk dat ze alleen op deze wijze met hun vuilnismannen in vrede konden leven.
Een gevoel van verwachting deelde zich aan Tim Osmond mee, terwijl de mensen op de platte daken van de witte huizen silhouetten werden tegen de rode avondzon en de zwarte stegen zich vulden met opgewonden toeschouwers. Het viel hem op dat één zijstraat volkomen leeg bleef. Die stond waarschijnlijk direct in verbinding met de stadspoort. Midden op het plein, waar zwermen vliegen op het kadaver neerstreken, hield een oude man in een lang wit opperkleed een toespraak. Zijn rollende woordenstroom klonk overtuigend genoeg en werd telkens met instemmend gemompel beantwoord.
Achter Tim Osmond dook de hoteleigenaar glimlachend op. „Amuseert u zich, meneer Osmond?"
„O ja. Ik vind het heel boeiend. Wat heeft die oude man allemaal te zeggen?"
„O, hij vertelt over berichten in de krant die hij gelezen heeft. In andere steden hebben hyena's 's nachts mensen aangevallen. En vee gedood. In een plantage vlakbij zijn laatst twee arbeiders op het nippertje aan de dood ontsnapt door in een boom te klimmen. Pas na dagen werden ze bevrijd. En in de provincie zijn dit jaar zeker tweehonderd geiten en schapen door hyena's gedood... Enfin, een hele lijst, meneer."
De bedoeling van die opsomming was duidelijk. De oude man vergeleek de toestanden overal elders in Ethiopie met die van Harrar en telkens kwam

door
Anton Kuyten

VAN HARRAR

illustratie van The Tjong King

Harrar er goed van af. Dank zij de jaarlijkse offerande? De stedelingen moesten blijkbaar ieder jaar overtuigd worden van de noodzaak van zo'n verspilling, dacht Tim Osmond. Hij glimlachte in het donker.
Eindelijk trok de oude man zich terug en kort daarna hoorde Tim Osmond van alle kanten dat ene woord „Fisi, fisi" Het klonk onheilspellend genoeg. En toen verscheen in het halfdonker de eerste hyena. De klassieke hyena, ruig en gevlekt, met die lugubere sluipende tred, schokkend met zijn plompe, van achteren aflopende lijf, en als het ware grijnzend met kaken die zelfs botten konden kraken waar een leeuw geen raad mee wist. Een weinig sympathiek dier, deze „fisi" met zijn hangende buik en lelijke kop, deze „lachende" sluipmoordenaar, achtervolger van kreupelen en zwakken, die 's nachts je gezicht aanvrat als je sliep... Loerend waagde de hyena zich op het plein en achter hem doken nog meer schimmen op. Ze kwamen allemaal uit dezelfde steeg, dravend langs de neergelaten luiken van de kleine zilversmederijen, en de omstanders hielden zich nu doodstil. Een spookachtige atmosfeer hing boven het plein. Tim Osmond telde zeker dertig hyena's, groot als forse herdershonden, maar breder en zwaarder van bouw en allemaal gevlekt met donkere inktspatten op hun geelgrijze vacht. Ze waagden zich omzichtig naar het midden van het plein en stonden tenslotte in een gesloten kring rond de dode kameel. Met diep gegrom besnuffelden ze het kadaver.
Onder het publiek begonnen zich stemmen te verheffen. Niet in de door de keizer voorgeschreven spreektaal, het Amharisch, maar in hun eigen streektaal, het geheimzinnige Galla en Somali uit het brongebied van de Webi Shebeli, lieten de omstanders zich horen. Woedend protest klonk er in hun stemmen en ook vrees.
„Wat is er aan de hand?" fluisterde Tim Osmond tegen de hotelelgenaar, die achter hem met een strak gezicht stond te kijken.
„Ze hadden allang aan het vreten moeten zijn."
„Waar wachten ze dan op?"
„Niemand die het weet. Het is onbegrijpelijk."
De hyena's bleven aarzelen. Ze draaiden rusteloos rond het kadaver, snuffelden eraan, hieven onrustig hun koppen op en keken over hun schouders. Geen van de dieren zette zijn tanden in het vlees. De hele troep sloop zenuwachtig jankend rond de dode kameel, die bulk van vlees, ingewanden, huid. Dat feestmaal!
De stemmen uit de zijstraten werden luider en luider en dat maakte de verzamelde hyena's nòg onrustiger. Ineens hief de grootste, die het eerst gekomen was, zijn zware kop op en hief een luid gekerm aan. Meteen volgden de andere hyena's zijn voorbeeld. Tim Osmond voelde de huid in zijn nek prikken, zo spookachtig was dat geluid. En het volgende moment verdween de leider met grote sprongen in de zijstraat, op zijn hielen gevolgd door de hele troep. Even later was het plein verlaten.
De oude man in het witte opperkleed verscheen met woedende gebaren en een krijsende kijfstem. Hij balde zijn magere vuisten naar een grote kale neger. Die spreidde verontschuldigend zijn handen en protesteerde, waarbij hij zich niet alleen tegen de oude man, maar ook tegen de anderen richtte. Het samengelopen publiek wilde niet naar hem luisteren, raapte straatvuil en stenen op en begon de neger te bekogelen. Die ging er haastig, met een verongelijkt gezicht, vandoor. De hyena-man schopte met een gezicht vol afkeer tegen de buik van de dode kameel.
„Wat is er gebeurd?" vroeg Tim Osmond.
De hoteleigenaar schudde somber zijn hoofd. „De hyena's hebben ons offer niet aanvaard."
„Het vlees zal niet goed meer zijn. Misschien was de kameel wel ziek."
„Dat beweert de oude man ook. Maar wij weten beter."
„De hyena's ruiken het als er iets mis is. Wie weet wat zo'n kameel kan mankeren? Misschien had het beest wel de runderpest."
„De neger bezweert ons dat het dier gezond was. Hij is onze slager en hij kan het weten."
Tim Osmond haalde zijn schouders op. „Wat nu?"
De hoteleigenaar keek somber. „De hyena's zullen nu hun eigen offer kiezen, meneer!"
Het scheelde weinig of Tim Osmond begon te lachen. Nog net op tijd trok hij zijn gezicht in de plooi. Hij keek naar de toeschouwers die zich met heftige gebaren en schreeuwstemmen rond het kadaver verdrongen. De oude man had weer het hoogste woord.
„Wat zegt hij?"
„Hij stelt voor de poorten te sluiten. Alsof dat wat helpen zal, met al die gaten in de muren..." De hoteleigenaar schudde bezorgd zijn hoofd. „We hebben ons een groot gevaar op de hals gehaald."
„Een andere kameel..."
„Nee nee. We hebben de hyena's tot vijanden gemaakt. God sta ons bij."
Tim Osmond keek met een effen gezicht op zijn horloge. „Ik moet nu echt gaan," zei hij. „Ik heb een afspraak met ingenieur Hobson van de Micamijnen."
„Wees op uw hoede als u vannacht terugkomt, meneer. Laat u naar het hotel rijden of bel een taxi."
„Vanwege de hyena's?"
„Zeker. De hyena's zijn onze vijanden vannacht, meneer Osmond. Voetgangers lopen groot gevaar in de straten van Harrar..."
„We zullen zien," zei Tim Osmond, en glimlachte.

slot volgt

OLIVIER

© Dargaud S.A. 1971

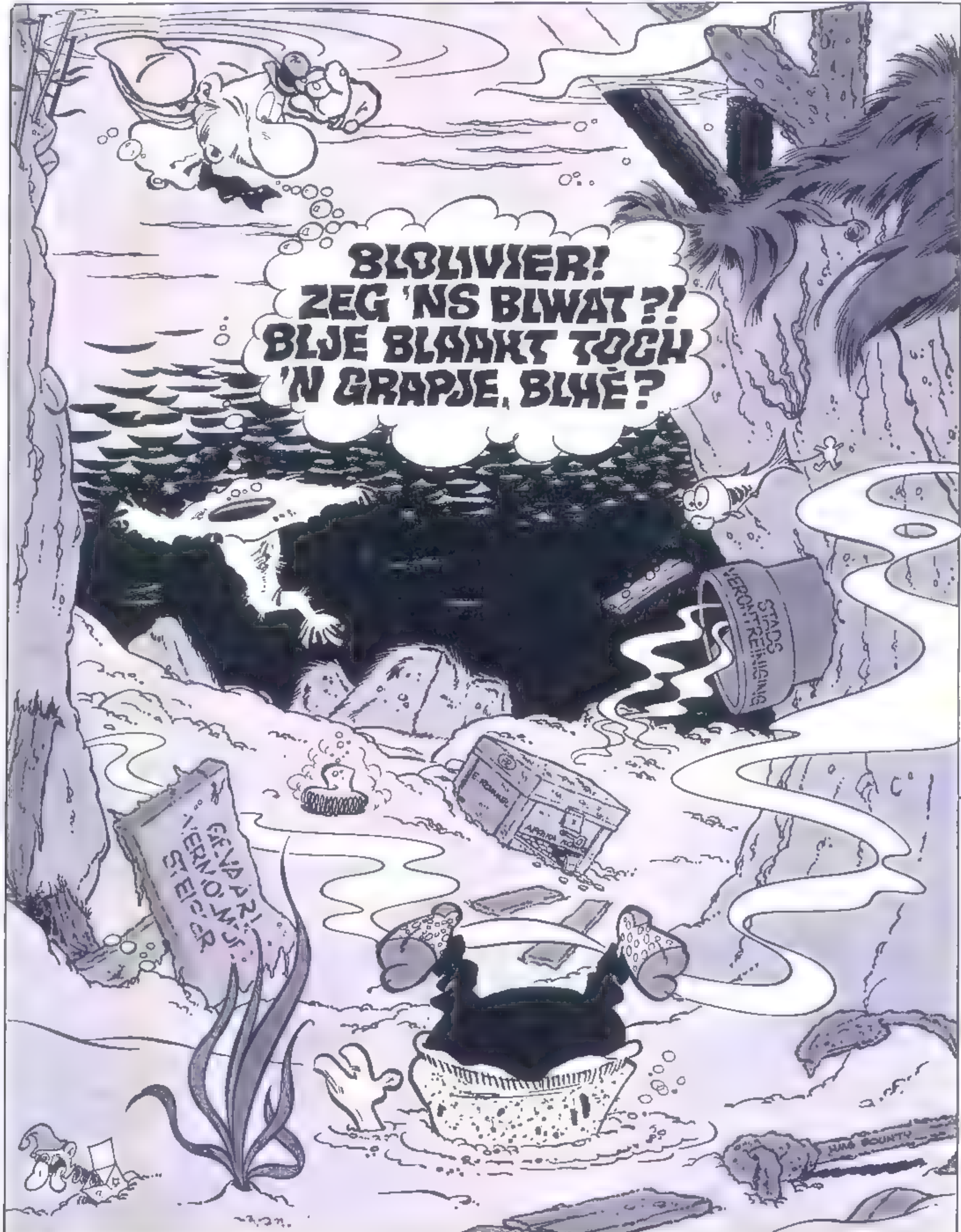

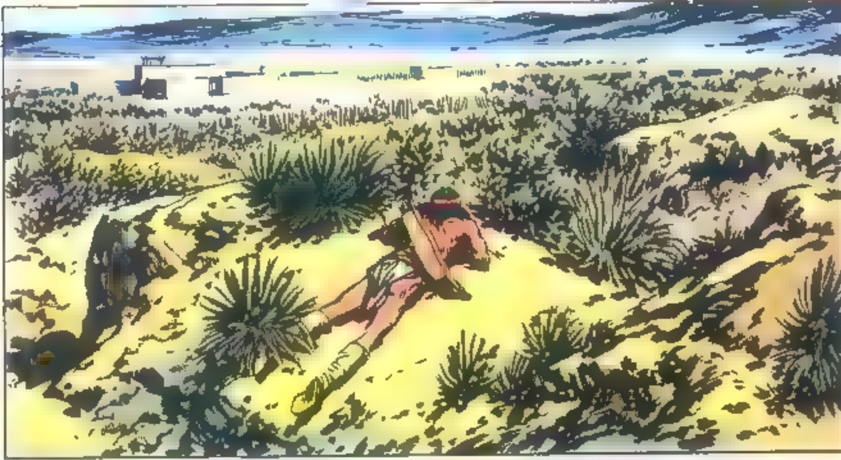
320A.

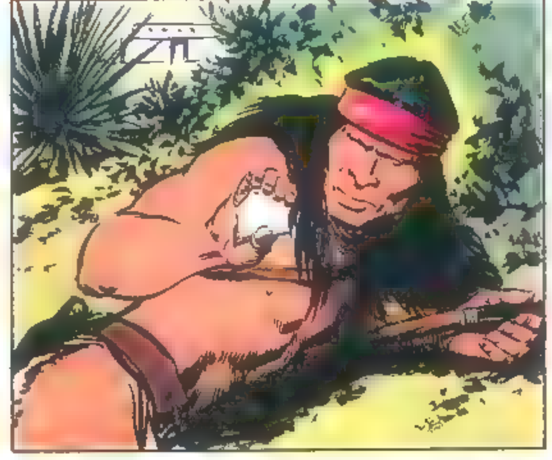
BLUNDER

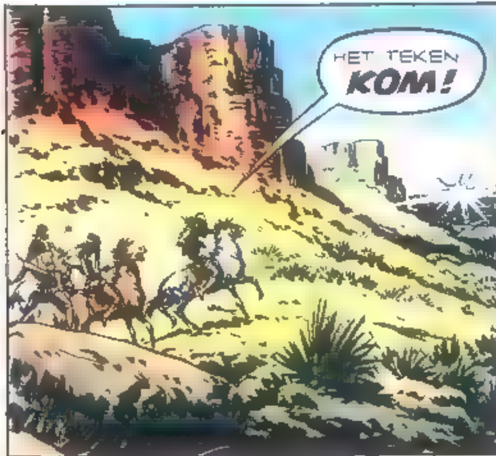
DOOR GREG.

MANGAS COLORADAS

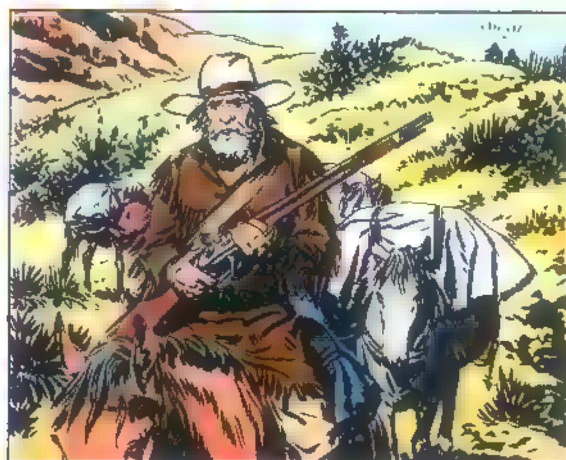

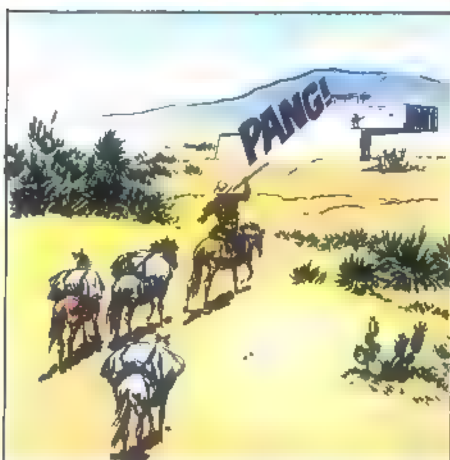
WOESTIJN VAN WRAAK

DOOR
HANS G. KRESSE
MET MEDEWERKING VAN
ANTON KUYTEN

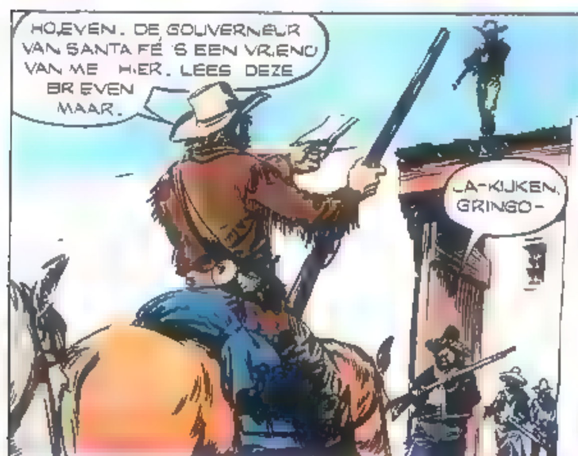

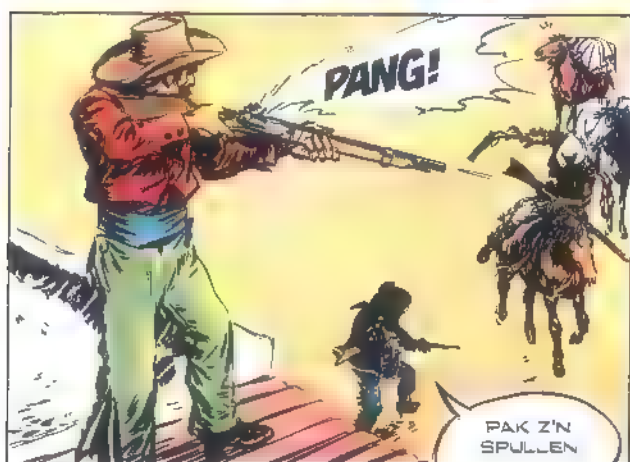

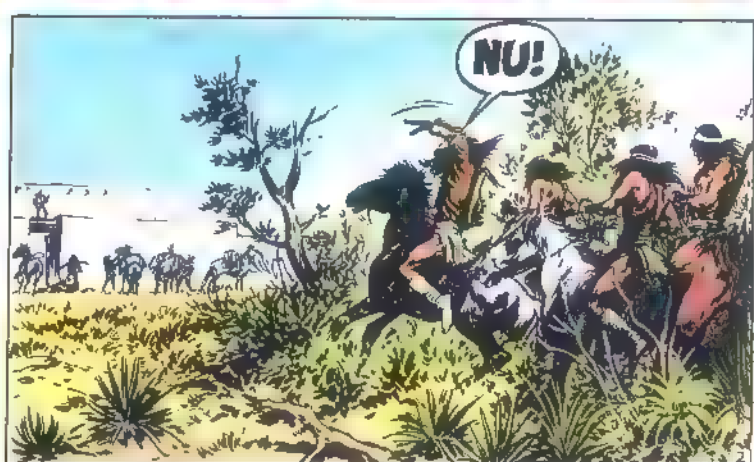

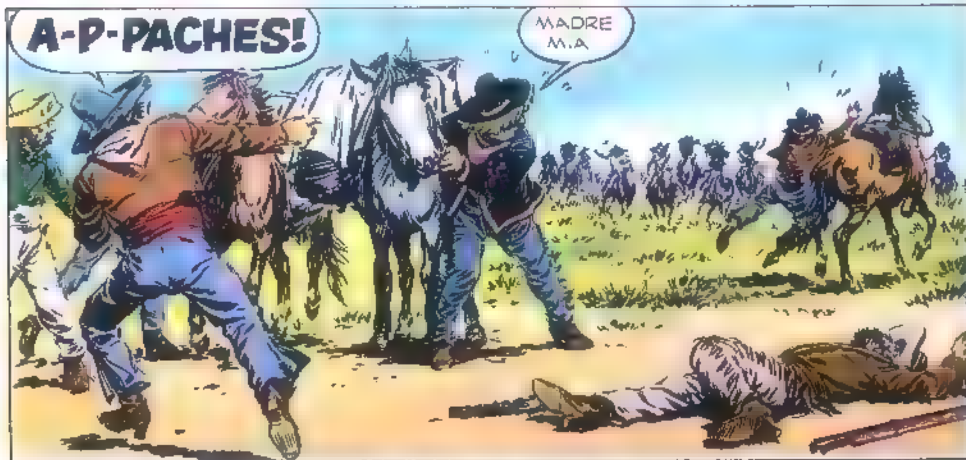

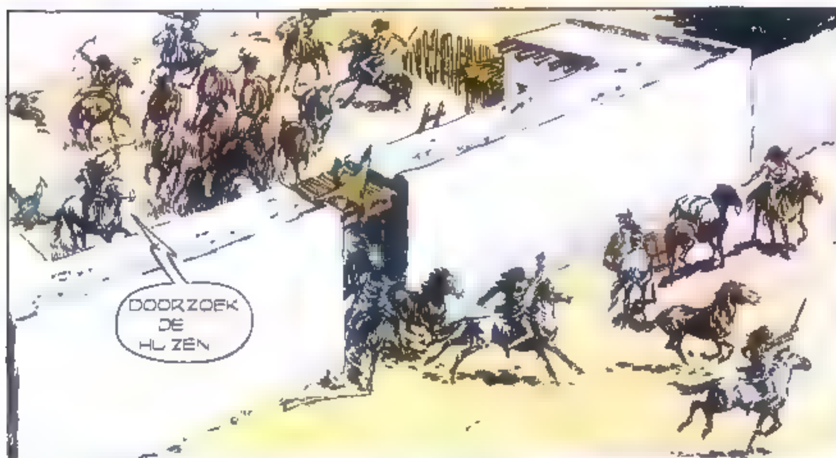
MANGAS COLORADAS

* SOCCORO = EEN SOORT GR ESMEEL

WOESTIJN VAN WRAAK

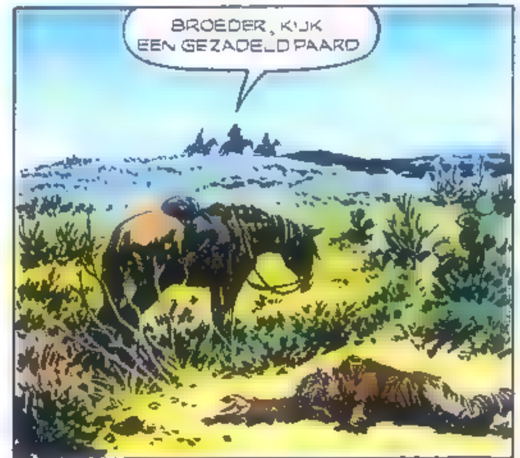

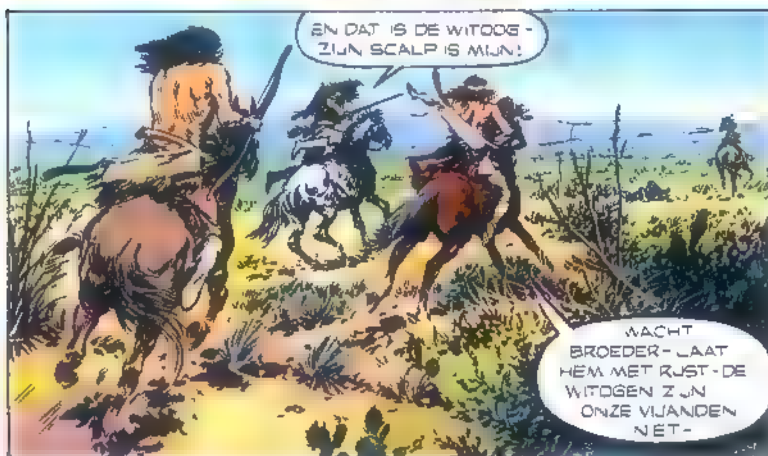

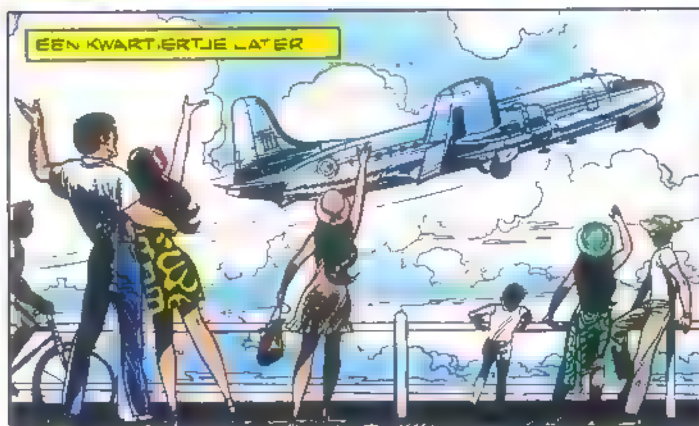
WORDT VERVOLGD

MICK TANGY

TEKST: CHARLIER
TEKENINGEN: JIJÉ
VERTALING: FRITS VAN DER HEIDE

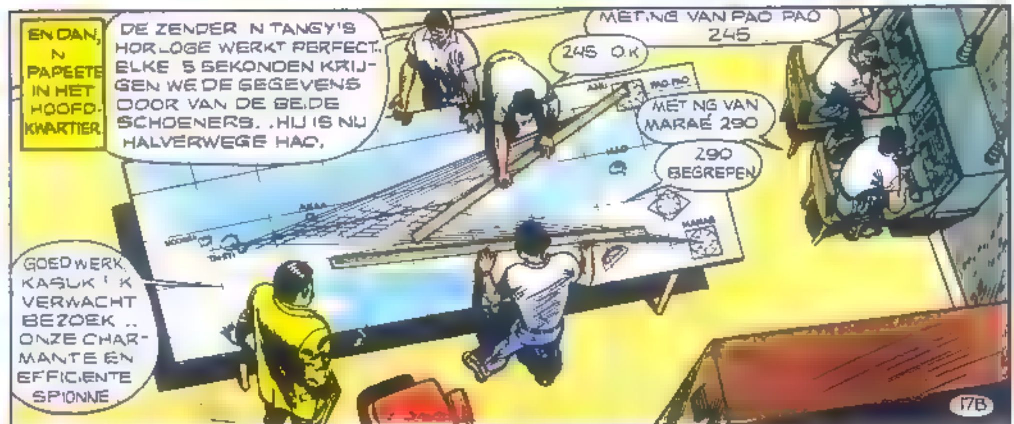

GEVAAR OP MURUROA

Robert Cass n zit vo ledig aan de grond. Maar Tar ta heeft haar producer zover gekregen dat h j Cassin het benodigde geld eent.

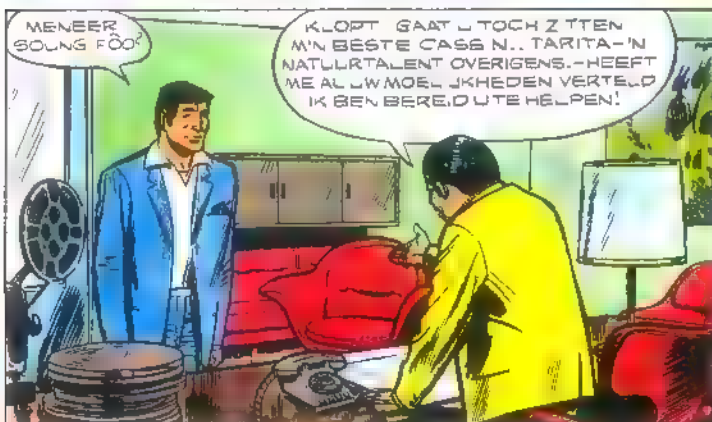

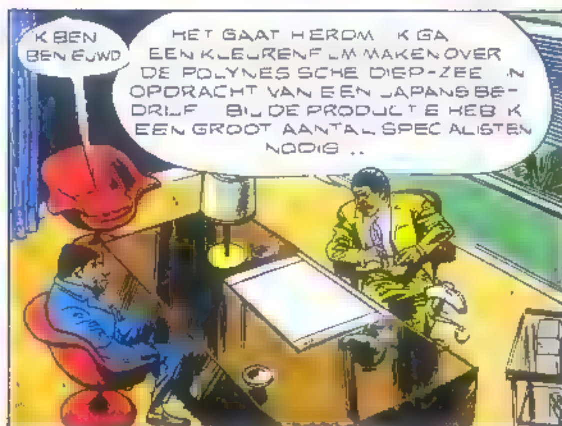

MICK TANGY

K BEN BEN EUWD
HET GAAT H EROM K GA EEN KLEURENF LM MAKEN OVER DE POLYNES SCHE DIEP-ZEE N OPDRACHT VAN EEN JAPANS BEDRIJF BIJ DE PRODUCT E HEB K EEN GROOT AANTAL SPEC ALISTEN NODIG ..

SAMEN MET DE DUIKERS DIE K AAN HET WERVEN BEN ZAL IK MEER DAN TW NT G MENSEN HEB BEN EN EEN ENORME HOEVEE HEID MATER AAL DIE VERVOERD MOETEN WORDEN.

WE GAAN DRAA EN OP VER VAN ELKAAR GELEGEN E LANDJES . DAAR ZIJN GEEN LANDINGSBANEN EN PER SCH P ZOU HET VEEL TE VEEL T JD KOSTEN

DE ENIGE OPLOSSING S EEN WATERVL EGTU G HET ZOU ME EEN FORTUIN KOSTEN OM ER EEN TE CHARTEREN N DE VERENIGDE STATEN EN DAAROM DACHT K AAN U

IK BETAAL U DE UREN, WAAROP K VAN UW V EGTU G GEBRU K MAAK N DE OVERIGE T JD KUNT U UW LOPENDE CONTRACTEN NAKOMEN IN FE TE IS DEZE LEN NG SLECHTS EEN VOORSCHOT!

Z...ZEVEN-DUIZEND DOLLAR? MAAR DAT S VEEL MEER DAN IK NODIG HEB?!
JA, MAAR IK HEB WEINIG TIJD! UW VLIEGTUIG MOET ZO SPOED G MOGELIJK IN ORDE Z JN!
19A

K STUUR ONMIDDELL JK EEN TELEGRAM NAAR AMERIKA. DE ONDERDELEN KOMEN DAN MEE MET HET EERSTE VLIEGTUIG. OVER EEN DAG OF TIEN ZAL M'N CATALINA WEER 'N CERT FICAAT VAN LUCHTWAARDIGHEID HEBBEN!
PRACHT G! WILT U DAN H ER TEKENEN? MAAR WACHT, NOG EEN DING MET EEN AANZEGG NG VAN 2 UUR, EIS IK VOLLEDIGE VOORRANG OP AL UW ANDERE TRANSPORTEN!

ZEKER! ZONDER U ZOU IK IMMERS VERLOREN ZIJN
DE IDIOOT...ALS H J NS W ST DAT K ZIJN CATAL NA HEB GESABOTEERD OM HEM ZOVER TE KR JGEN

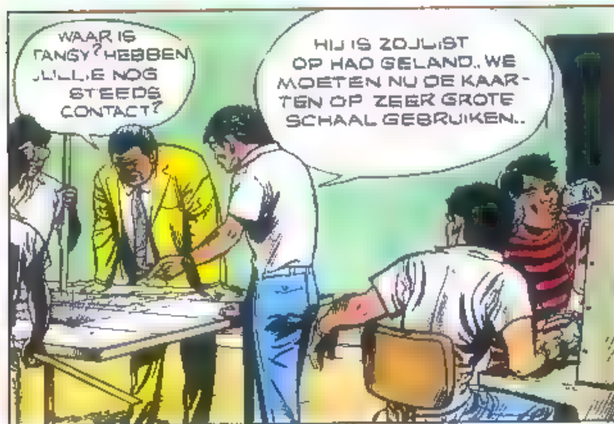

EN NU AAN HET WERK, M'N BESTE!
DAAR KUNT U VAN OP AAN! DIT S DE KANS VAN M'N LEVEN! HARTELIJK BEDANKT, MENEER SOUNG-FÔO

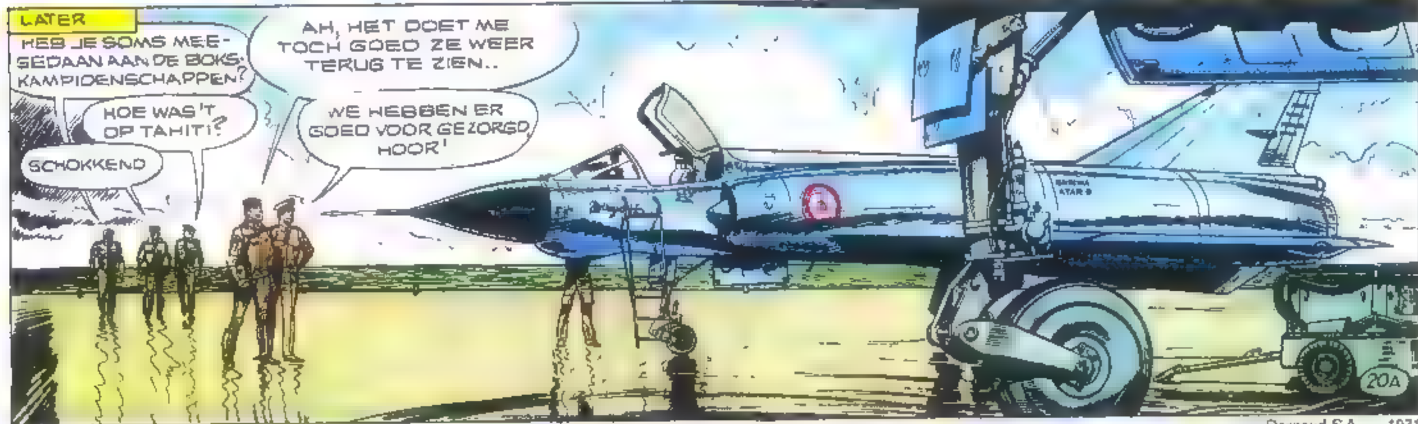
HET IS GELUKT! WE HEBBEN HET TOESTEL WAARMEE WE ZONDER ARGWAAN TE WEKKEN HAO KUNNEN NADEREN! HET WATERVLIEGTUIG VAN TIKI AIRWAYS ZAL VLAK VOOR DE ATOOMPROEVEN VL EGKLAAR ZIJN.
19B

GEVAAR OP MURUROA

(1) ZIE 'OPERATIE STILLE ZUIDZEE'

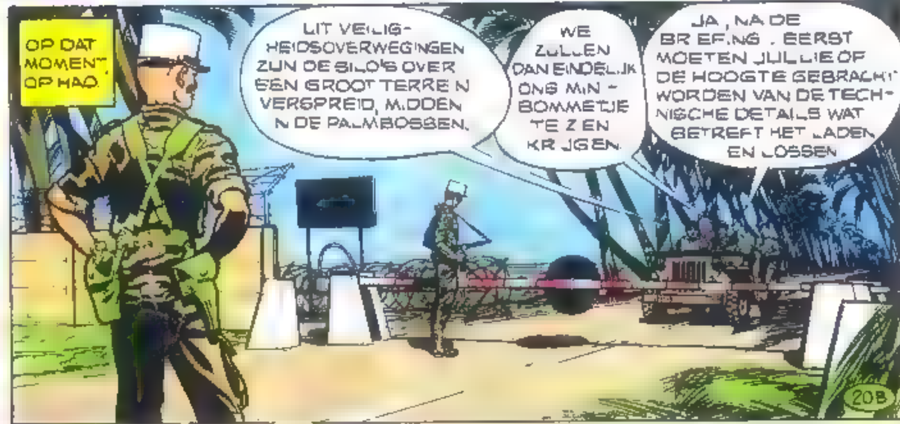
Dargaud S.A. — 1971

WORDT VERVOLGD

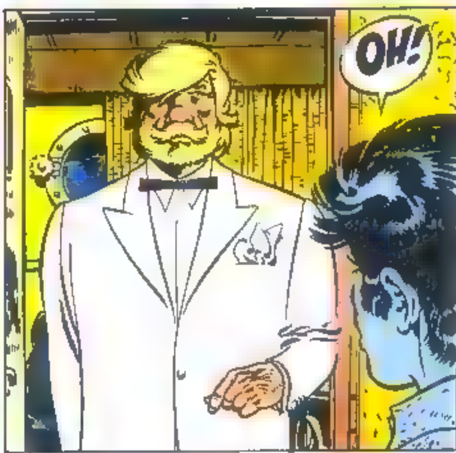
ROB PALLAND

DOOR HERMANN
EN GREG
VERTALING: JAN DE ROOIJ

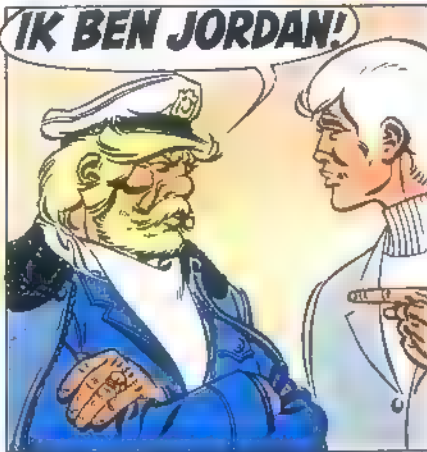

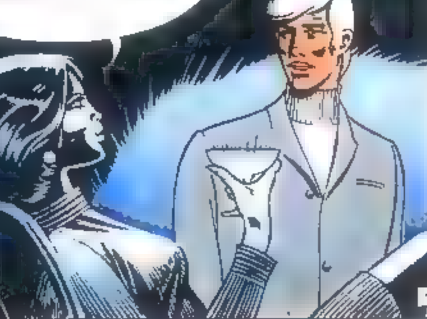

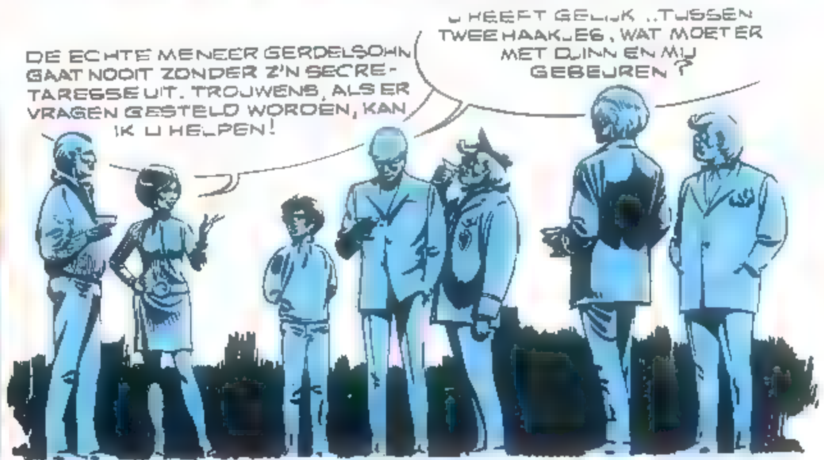

AVONTUUR IN MANHATTAN

ordan gaat de plaats nnemen van de industr ee Aloysus Gerdelsohn die in New York een belangr ke transactie wi afslu ten

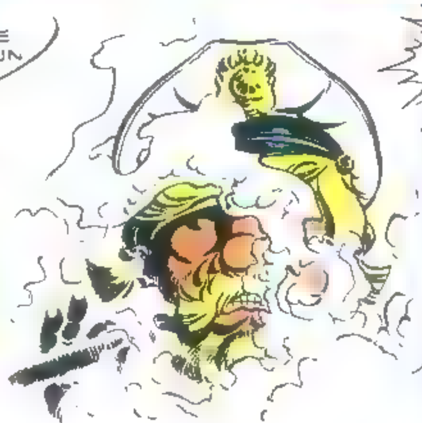

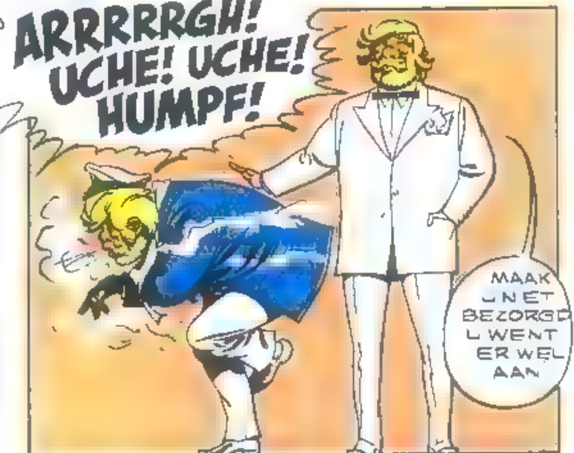

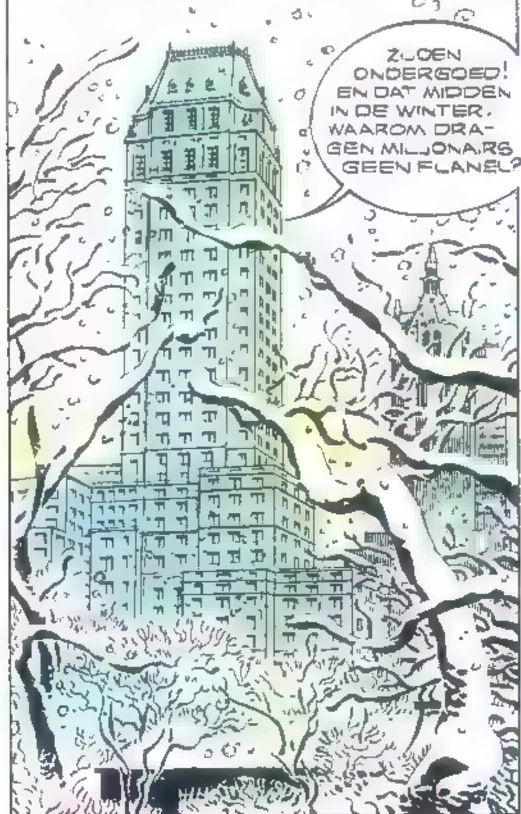

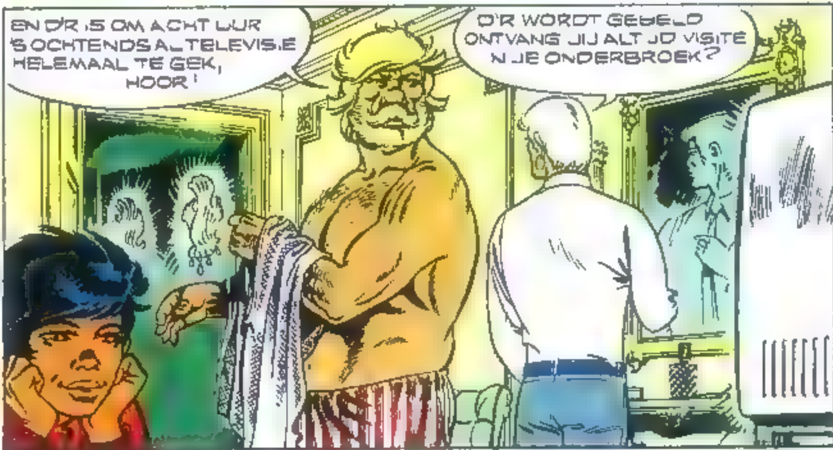
ROB PALLAND

DE VOLGENDE OCHTEND IS HEEL NEW YORK MET EEN DIKKE LAAG SNEEUW BEDEKT. CENTRAL PARK ZIET ER NU ERG ROMANTISCH UIT...
ZIJDEN ONDERGOED! EN DAT MIDDEN IN DE WINTER. WAAROM DRAGEN MILJONAIRS GEEN FLANEL?

ZEG, ALOYSUS GERDELSOHN, JE STAAT NIET OP DE BRUG VAN DE CORMORAN. BOVENDIEN BRANDT OVERAL WAAR JE NU KOMT DE VERWARMING!
BELACHELIJK!

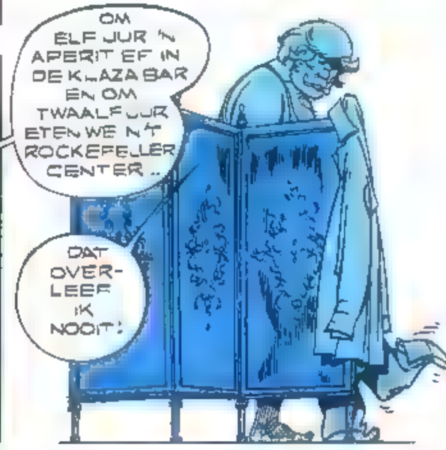
EN D'R IS OM ACHT UUR 'S OCHTENDS AL TELEVISIE. HELEMAAL TE GEK, HOOR!
D'R WORDT GEBELD. ONTVANG JIJ ALTIJD VISITE IN JE ONDERBROEK?

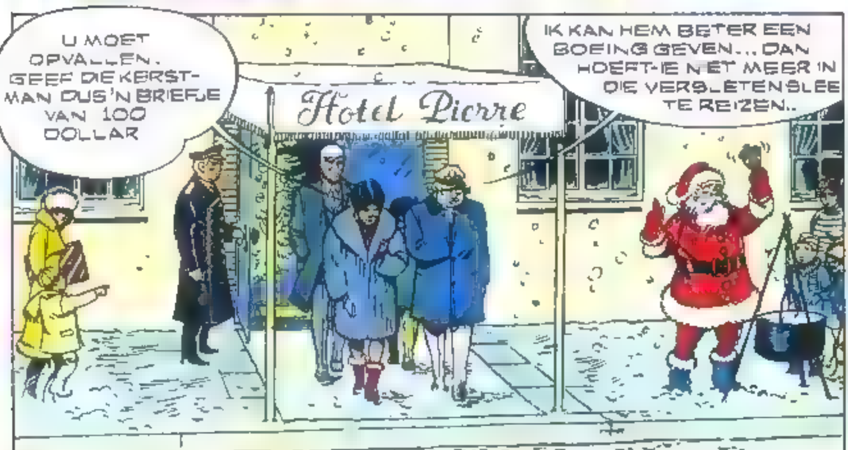
KLAAR?
NOU, ONZE TAPIJTENKONING TREKT NET Z'N SOKKEN AAN. ZE ZIJN ERG SMAAKVOL, DAT MOET IK ZEGGEN.

TIJD KOST GELD, HEREN. DENK DAARAAN! HET PROGRAMMA VOOR VANDAAG IS ALS VOLGT: EERST EEN WANDELING DOOR CENTRAL PARK EN DAN OM TIEN UUR 'N BEZOEK AAN HET GUGGENHEIMMUSEUM!

OM ELF UUR 'N APERITIEF IN DE PLAZA BAR EN OM TWAALF UUR ETEN WE IN 'T ROCKEFELLER CENTER...
DAT OVERLEEF IK NOOIT!

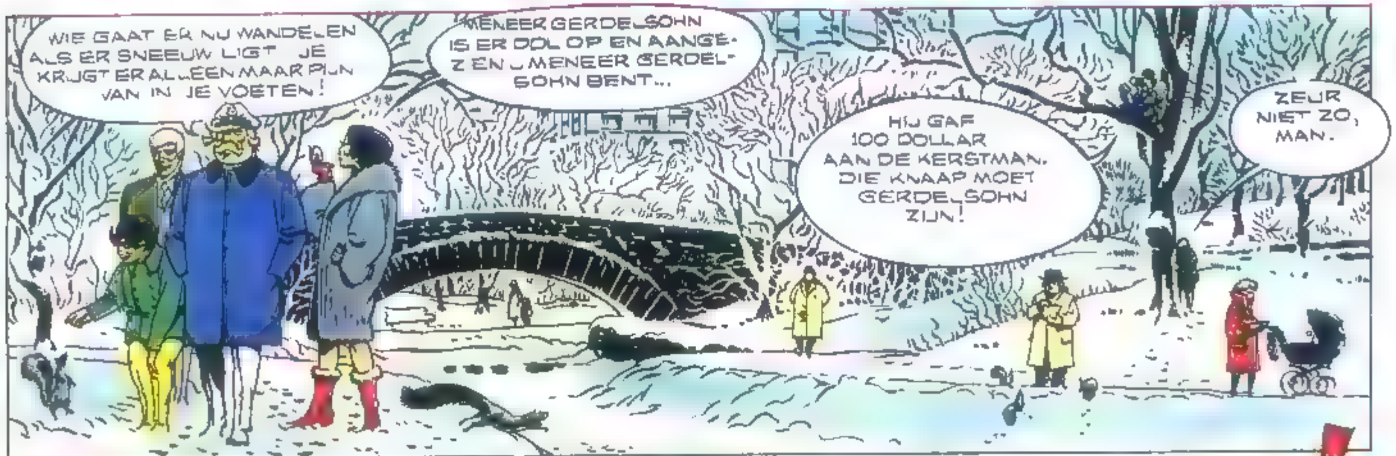

U MOET OPVALLEN. GEEF DE KERSTMAN DUS 'N BRIEFJE VAN 100 DOLLAR
Hotel Pierre
IK KAN HEM BETER EEN BOEING GEVEN... DAN HOEFT-IE NIET MEER IN DIE VERSLETEN SLEE TE REIZEN..

ZOIETS DOET ALLEEN GERDELSOHN. JE ZIT ER VIERKANT NAAST, HOOR!
IK HEB GELIJK! EN DAT ZAL IK BEWIJZEN OOK!

AVONTUUR IN MANHATTAN

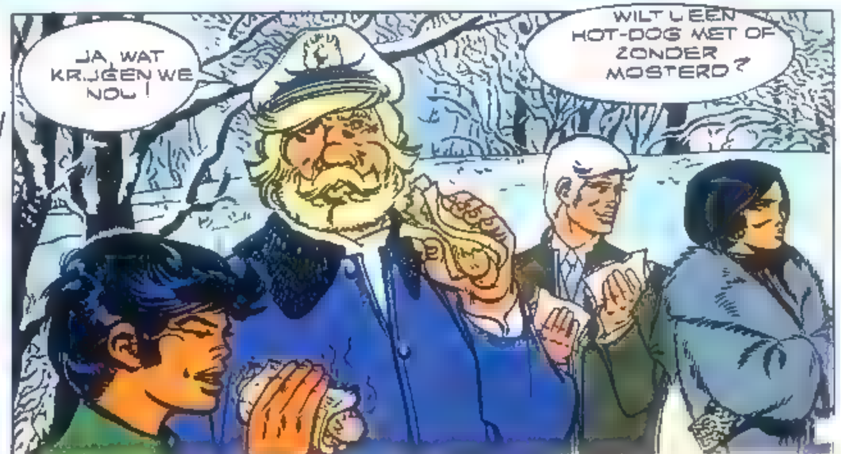

WORDT VERVOLGD

PICKWICK CLUB
TOM POES
DOSSIER STEMKWADRATER
DISNEY en BOMANS
ALS EERSTE IS DAAR HET ALBUM TOM POES DAT DE HEER KRESSE EN IK ZO VOORTREFFELIJK EN LUMIG HEBBEN NEERGEZET WERKELIJK EEN SUCCES-NUMMER OP DE NEDER-LANDSE MARKT...
U VRAAGT MIJ... TJA... ALS IK HET GOED BEGREPEN HEB, WILT U MIJ VOOR EEN WEEK NAAR EEN ONBEWOOND EILAND STUREN... DAT ZOU IK U NATUURLIJK NIET AANRADEN, WANT EEN AUTEUR ALS IK MOET HELEMAAL NIET OP EEN ON-BEWOOND EILAND ZITTEN, WANT WIE ZAL ER DAN VOOR HEM KLAPPEN... MAAR STEL DAT IK HET TOCH ZOU DOEN EN DAN KOM IK WEER TERUG OP UW VRAAG ... ALS U MIJ ZOUDT VRAGEN WELKE BOEKEN IK ZOU MEENEMEN EN DAT IS NATUURLIJK EEN ONEERBAAR VOORSTEL (GELACH IN DE ZAAL)... U LACHT, MAAR U MOET ZICH DAT EENS PROBEREN VOOR TE STELLEN: DE AUTEUR OP EEN ONBEWOOND EILAND. WEL, IK KAN ME DAT NAUWE-LIJKS VOORSTELLEN, IK GEEF HET OP, MAAR IK KAN U WEL ZEGGEN DAT DIE BOEKEN NATUURLIJK DOOR MIJ GESCHREVEN ZULLEN ZIJN...

BOMANS BOMANS BOMANS

SAMENSTELLING: HENK ALBERS
TEKST: JAN VAN GELDEREN
LETTERTEKENEN: RICHARD'S STUDIO

LUCKY LUKE

TEKST **GOSCINNY**
TEKENINGEN **MORRIS**

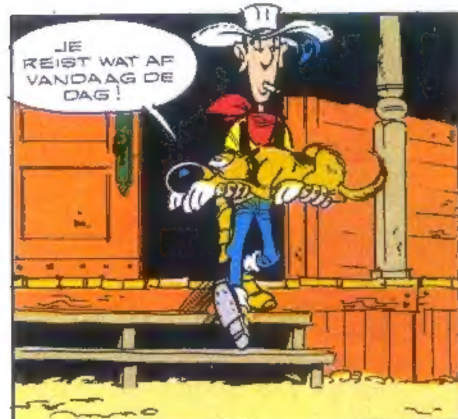
Verkleed als z'n moeder berooft Joe Dalton de ene bank na de andere en zaait zo grote onrust in de omgeving. Ma Dalton weet van niks.

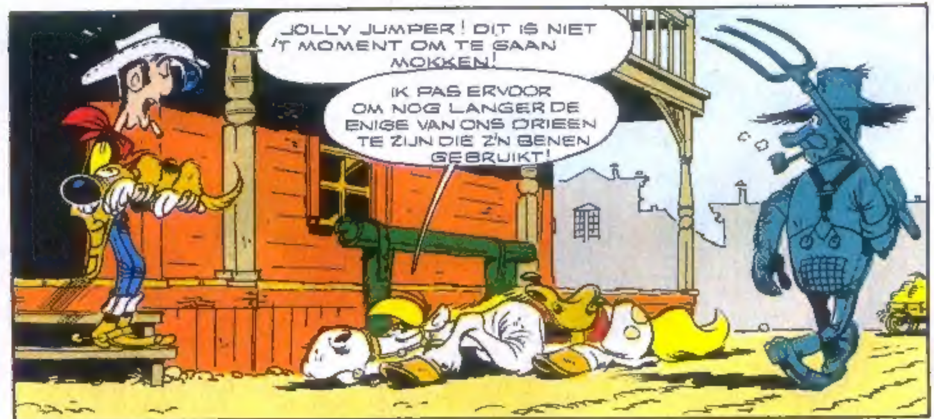

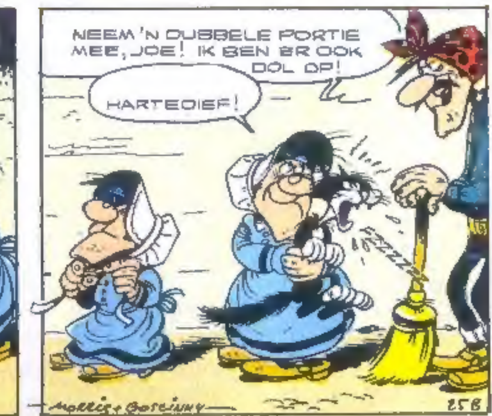

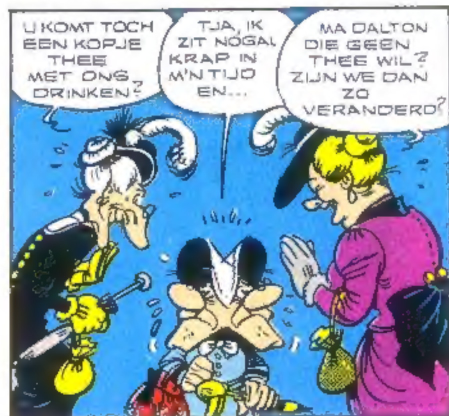

MA DALTON

ALFALFA CITY
HIER WOONT DE WELVARENDSTE DOODGRAVER IN DE VERENIGDE STATEN

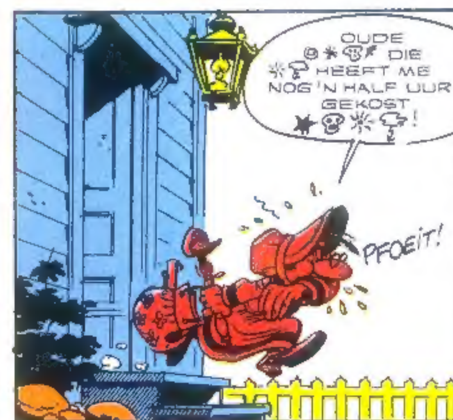

GEGROET, MA DALTON!
DAAR HEBBEN WE MA DALTON!
DIE ZIEN WE HIER NIET VAAK MEER!

MA DALTON! DAT IS LANG GELEDEN!
WE KUNNEN U ZOMAAR NIET LATEN GAAN!

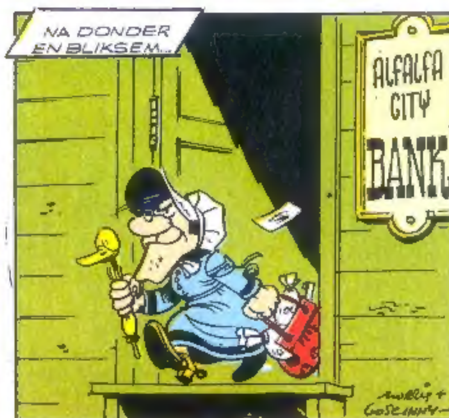

U KOMT TOCH EEN KOPJE THEE MET ONS DRINKEN?
TJA, IK ZIT NOGAL KRAP IN M'N TIJD EN...
MA DALTON DIE GEEN THEE WIL? ZIJN WE DAN ZO VERANDERD?

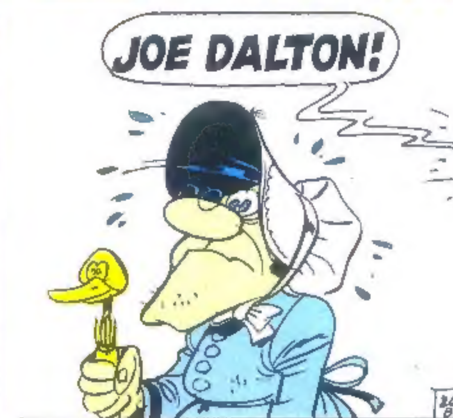

NEE, NEE! IK WIL WEL THEE, MAAR IK HEB HAAST!
WE ZOUDEN U HAAST NIET MEER HERKENNEN, MA!
26 A

MELK EN SUIKER?
HMM? NEE, DANK U! EEN KOPJE PUUR GRAAG EN DAN MOET IK GAUW WEER VERDER MET M'N BOODSCHAPPEN!

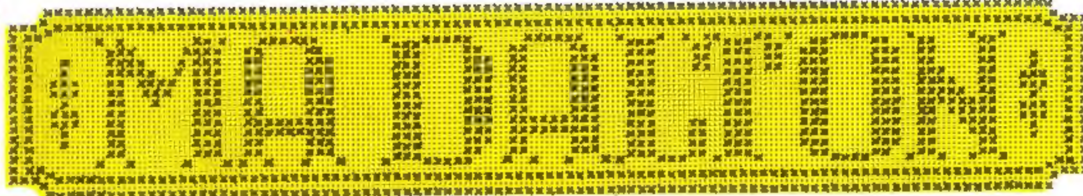

OUDE DIE HEEFT ME NOG 'N HALF UUR GEKOST!
PFOEIT!

DE INHOUD VAN DE KLUIS EN BLIKSEMSNEL!
ALFALFA CITY BANK

NA DONDER EN BLIKSEM...
ALFALFA CITY BANK
MORRIS + GOSCINNY

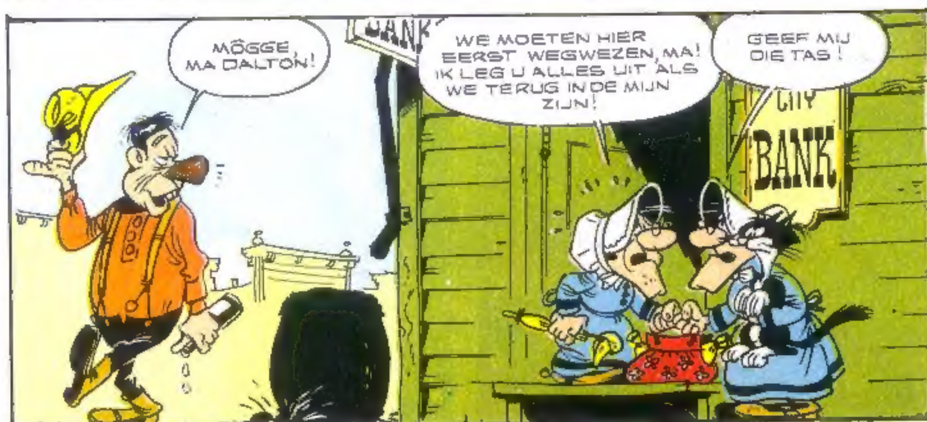

JOE DALTON!
26 B

LUCKY LUKE

OMA DALTON

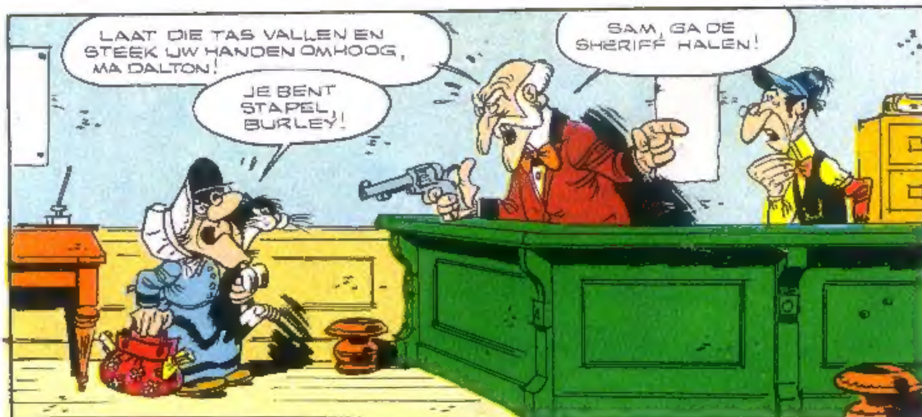

MA! WAT DOET U HIER?
IK STEL HIER DE VRAGEN, JONGEMAN!
BANK
ALG CITY BANK

HIK!
IK VOELDE NATTIGHEID TOEN JULLIE ER IEDERE KEER ZO HAPPIG OP WAREN OM BOODSCHAP-PEN TE DOEN... MIS-BAKSELS DAT JULLIE ZIJN... WAT HEB JE IN DIE BA' IK UITGEVOERD?

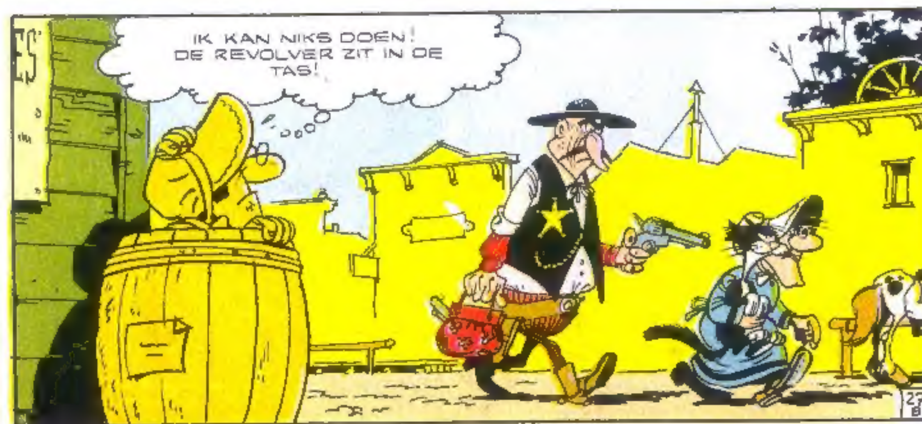

MÖGGE, MA DALTON!
WE MOETEN HIER EERST WEGWEZEN, MA! IK LEG U ALLES UIT ALS WE TERUG IN DE MIJN ZIJN!
GEEF MIJ DIE TAS!
CITY BANK

ZE ZULLEN ME BINNEN WEL VERTELLEN WAT JIJ KWAM DOEN!
NEE! MA!

DAT IS HELEMAAL HET TOPPUNT! DE BRUTALITEIT!

LAAT DIE TAS VALLEN EN STEEK UW HANDEN OMHOOG, MA DALTON!
JE BENT STAPEL, BURLEY!
SAM, GA DE SHERIFF HALEN!

WAT JE ZEGT! IN DIE BOODSCHAPPENTAS ZIT DE INHOUD VAN MIJN KLUIS EN UW REVOLVER! HEEL ONVERSTANDIG VAN U OM TERUG TE KOMEN!

IK KAN NIKS DOEN! DE REVOLVER ZIT IN DE TAS!